

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
KABINET MINISTRICE

Številka: 803-8/2009-34

Datum: 5. 5. 2010

EVA 2009-1911-0002

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE
REPUBLIKE SLOVENIJE
Gp.gs@gov.si

**ZADEVA: Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja
Slovenske vojske do leta 2025 - predlog za obravnavo**

1. Predlog sklepov vlade:
Predlog sklepa je v prilogi.
2. Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
- Primož Šavc, sekretar, generalni direktor Direktorata za obrambno politiko.

Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora RS:

- dr. Ljubica Jelušič, članica Vlade RS in ministrica za obrambo,
- mag. Uroš Krek, državni sekretar,
- mag. Alojz Šteiner, gm. načelnik Generalštaba Slovenske vojske.
- Primož Šavc, sekretar, generalni direktor Direktorata za obrambno politiko.

3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu: DA.
4. Obrazložitev predlaganega nujnega oz. skrajšanega postopka obravnave predloga zakona v Državnem zboru RS:

Predlog in obrazložitev razlogov, zaradi katerih se predlaga skrajšanje poslovnih rokov (tretji odstavek 17. člena Poslovnika Vlade RS):

Predlagamo, da gradivo predhodno obravnava Odbor za državno ureditev in javne zadeve. Pred obravnavo na Vladi Republike Slovenije bo gradivo poslano v obravnavo tudi Svetu za nacionalno varnost Republike Slovenije.

5. Kratek povzetek gradiva: (obvezno samo, če gradivo obsega več kakor pet strani)

Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 je najvišji razvojno-usmerjevalni dokument namenjen Slovenski vojski in hkrati dolgoročni planski dokument, ki dolgoročno opredeljuje obrambnih vire, obseg in strukturo Slovenske vojske ter prednosti pri razvoju zmogljivosti v skladu z Resolucijo o

strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije. Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 nadomešča Resolucijo o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske iz leta 2004 (Uradni list RS, št. 89/04). Nov splošni dolgoročni program razvoja in opremljanja Slovenske vojske je potreben zaradi sprememb v varnostnem okolju, zlasti pa zaradi uskladitve razvoja in opremljanja Slovenske vojske z obrambnimi viri ter dejanskimi materialnimi, kadrovskimi in drugimi razmerami pri razvoju vojaških zmogljivosti glede na obveznosti države v okviru kolektivne obrambe ter nacionalne varnosti nasploh.

6. Presoja učinkov in usklajenost vladnega gradiva (če ni učinkov iz tretje alineje tretjega odstavka 8. člena poslovnika vlade, se zapiše samo izjava pod I., če ima gradivo učinke, se zapiše samo izjava pod II.)

Gradivo je medresorsko usklajeno z ministrstvi in s Službo Vlade RS za zakonodajo. Gradivo je bilo predhodno poslano v mnenje tudi Predsedniku Republike Slovenije v skladu s Pravilnikom o izvrševanju obveznosti do predsednika republike na obrambnem področju (Uradni list RS, št. 28/09). Vsebinsko je bilo mnenje predsednika upoštevano pri pripravi predloga.

Dr. Ljupica Jelušič
ministrica

Poslano:

- naslovníku,
- DOP

Vloženo:

- v zadevo

I. Ocena finančnih posledic					
	Tekoče leto (t)	1 t+1	2 t+2	3 t+3	
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna					
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna					
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javna finančna sredstva					
II. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene po naslednjih proračunskih postavkah (PP) s predvidenimi zneski:					
Šifra PP	Ime proračunske postavke	Ime proračunskega uporabnika	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1	
			SKUPAJ		
Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo iz naslednjih PP:					
Šifra PP	Ime proračunske postavke	Ime proračunskega uporabnika	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1	Znesek za t+2
SKUPAJ:					
Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:					
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t+1	
SKUPAJ:					

Obrazložitev (obvezno za finančne posledice nad 200.000 €, za finančne posledice nad 40.000 €, učinkujoče tudi po izteku treh let, ki jih zajema obrazec, ter pri zakonskih predlogih):

Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 kot najvišji razvojno-usmerjevalni dokument namenjen Slovenski vojski in hkrati dolgoročni planski dokument ne povzroča neposrednih finančnih posledic. Finančne posledice nastajajo na podlagi srednjeročnih obrambnih programov, s katerimi se uresničuje Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025. Resolucija temelji na izhodišču, da se bodo ob ugodnih gospodarskih razmerah finančni viri za obrambni sistem po letu 2015 povečevali za najmanj 3 % realno letno, ob neugodnih gospodarskih razmerah bo zagotovljena njihova nominalna rast, skladno z makroekonomskimi kazalci.

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

PREDLOG

Številka:

V Ljubljani, dne _____

Na podlagi 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 - uradno prečiščeno besedilo in 109/08) in 84. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS št. 103/04 - uradno prečiščeno besedilo) je Vlada Republike Slovenije na _____ seji dne _____ pod ____ točko dnevnega reda sprejela

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila predlog Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025, EVA 2009-1911-0002, ki se ga pošlje v Državni zbor Republike Slovenije v obravnavo in sprejem.

Mag. Helena Kamnar
GENERALNA SEKRETARKA VLADE

Prejmejo:

- Ministrstvo za obrambo,
- Ministrstvo za zunanje zadeve,
- Ministrstvo za finance,
- Državni zbor Republike Slovenije.

I. NASLOV

RESOLUCIJA O SPLOŠNEM DOLGOROČNEM PROGRAMU OPREMLJANJA IN RAZVOJA SLOVENSKE VOJSKE DO LETA 2025

II. BESEDILO RESOLUCIJE

Na podlagi 5. točke prvega odstavka 82. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo) je Državni zbor Republike Slovenije na ____ seji dne, ____ sprejel

RESOLUCIJO O SPLOŠNEM DOLGOROČNEM PROGRAMU RAZVOJA IN OPREMLJANJA SLOVENSKE VOJSKE DO LETA 2025

1. UVOD

V Resoluciji o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 so upoštevane zlasti spremembe varnostnega okolja, ugotovitve Strateškega pregleda obrambnega resorja 2009 ter usmeritve iz Resolucije o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije. Poleg tega so upoštevani ustrezni strateški in planski dokumenti Nata ter EU.

Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 je najvišji razvojno-usmerjevalni dokument namenjen Slovenski vojski in hkrati dolgoročni planski dokument, ki zagotavlja podlago in okvir za dolgoročni razvoj in opremljanje Slovenske vojske, da bo sposobna zagotavljati zmogljivosti, ki jih Republika Slovenija potrebuje za uresničevanje nacionalnih interesov na obrambnem področju. Za zagotavljanje učinkovitega razvoja Slovenske vojske je v dokumentu opredeljeno tudi zagotavljanje pogojev za ustrezen razvoj in delovanje Slovenske vojske.

Republika Slovenija bo v dolgoročnem planskem obdobju do leta 2025 pri razvoju obrambnega sistema v še večji meri sledila načelom učinkovitosti in racionalnosti pri uporabi virov ter upoštevala njihovo omejenost. Tudi v takšnih okoliščinah bo Slovenska vojska nadaljevala s transformacijo, s čimer se bo učinkovito prilagajala spremembam v varnostnem okolju, zagotavljala ustrezno stopnjo nacionalne varnosti ter kredibilno prispevala k mednarodnemu miru, varnosti in stabilnosti.

2. SPREMEMBE V MEDNARODNEM VARNOSTNEM OKOLJU

Sodobno mednarodno okolje je kompleksno in podvrženo nepredvidljivim spremembam, kar se odraža tudi v varnostnih grožnjah in tveganjih. Mir, varnost, stabilnost in razvoj postajajo vedno bolj povezani in zahtevajo povečano medsebojno sodelovanje in usklajevanje tako držav, mednarodnih organizacij kot tudi drugih nedržavnih akterjev na različnih področjih.

Na mednarodno varnostno okolje bodo v prihodnje vplivali predvsem podnebne spremembe, neugodna globalna demografska, finančna, gospodarska in socialna gibanja, omejenost naravnih in drugih strateških virov, nenadzorovano trgovanje z občutljivi materiali in storitvami, poglobljanje razlik med bogatim in revnim delom sveta, obstoj kriznih žarišč, pojav po obliki in naravi novih konfliktov ter različnih učinkov globalizacije. Stalen vir ogrožanja so tudi naravne in druge nesreče, katerih intenzivnost in pogostost se zaradi podnebnih sprememb in prekomernega obremenjevanja okolja povečujeta.

V evroatlantskem prostoru se je močno zmanjšala verjetnost izbruha oboroženih meddržavnih spopadov. Vojaške grožnje se bodo pojavljale predvsem v obliki lokalnih in regionalnih nestabilnosti, ki lahko hitro prerastejo svoj okvir. Sodobne grožnje prevzemajo vse bolj hibridno obliko, njihov značaj pa zaradi močnih globalizacijskih vplivov postaja večplasten in mednaroden, takšni pa so tudi njihovi učinki. Bojišče prihodnosti bo poleg kopnega, morja in zraka obsegalo tudi kibernetiki prostor in vesolje.

V mednarodnem varnostnem okolju bodo v prihodnje poleg držav vir ogrožanja tudi nedržavni ali nadnacionalni akterji. Pomembna nova oblika ogrožanja varnosti bodo hibridne grožnje, ki poleg konvencionalnih oblik vključuje tudi uporabo terorističnih, kriminalnih in neregularnih oblik delovanja, zlorabe informacijske tehnologije ter različnih gospodarskih in ostalih dejavnosti.

V močno soodvisnem sodobnem mednarodnem varnostnem okolju si nobena država svoje varnosti ne more več zagotavljati povsem samostojno. Zato je zlasti za evroatlantski prostor, v katerem sta ključna dejavnika ohranjanja in zagotavljanja mednarodnega miru in varnosti EU in Nato, značilno politično, gospodarsko, varnostno, kulturno, znanstveno-tehnološko in drugo povezovanje držav, kar zagotavlja temu območju večjo varnost in stabilnost.

S članstvom v EU in Natu je Republika Slovenija vključena v proces oblikovanja, usmerjanja in izvajanja varnostne in obrambne politike obeh organizacij ter izpolnjevanja zavez, ki jih je sprejela s članstvom.

Zaradi navedenih sprememb mednarodnega varnostnega okolja bosta oblikovanje sodobnih oboroženih sil in razvoj vojaških zmogljivosti temeljila na prožnosti, sposobnosti združenega ter skupnega delovanja v celotnem spektru možnih operacij v vseh klimatskih in geografskih pogojih. Integracija vojaških sil in zmogljivosti bo temeljila na zagotavljanju kompatibilnosti tehnologij in interoperabilnosti konceptov delovanja, enoznačnem in skupnem razumevanju doktrin ter principov delovanja. Bistven element, ki bo zagotavljal vojaški uspeh v operacijah, bo usposobljenost vojaških sil v celotnem spektru delovanja ter sposobnost hitrega prilagajanja nastalim razmeram. Spremembe v mednarodnem varnostnem okolju bodo zahtevale sposobnost za delovanje v pogojih visoke bojne intenzivnosti, zagotavljanje podpore humanitarnim prizadevanjem, podpore stabilizacije in rekonstrukcije, kot tudi druge oblike delovanja. Vse različne oblike delovanja se bo lahko izvajalo sočasno na zelo majhnem območju.

3. VIZIJA RAZVOJA SLOVENSKE VOJSKE

Sposobnost uspešnega in učinkovitega odzivanja Slovenske vojske na vojaške grožnje in njenega sodelovanja pri odzivanju na nekatere nevojaške grožnje bo v veliki meri odvisna od zagotovitve pogojev in sposobnosti za pravočasno transformacijo z vidika obsega in strukture, organiziranosti ter opremljenosti in usposobljenosti Slovenske vojske.

Razvoj Slovenske vojske bo usmerjen k načrtnemu doseganju ustrezne stopnje pripravljenosti in uporabnosti vojaških zmogljivosti za:

- izvajanje vojaške obrambe in izpolnjevanje sprejetih mednarodnih zavez;
- vojaško prispevanje k mednarodnemu miru, varnosti in stabilnosti v skladu s cilji naše zunanje politike;
- sodelovanje v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami;
- podporo drugim državnim organom in organizacijam pri zagotavljanju varnosti.

Pri razvoju Slovenske vojske bosta upoštevana tudi koncept celostnega pristopa pri soočanju z vojaškimi in drugimi varnostnimi izzivi ter usmerjenost v zagotavljanje vojaške povezljivosti v okviru kolektivne obrambe ter skupne varnostne in obrambne politike EU.

Slovenska vojska bo tudi v prihodnosti sposobna skupnega delovanja v večnacionalnem vojaškem okviru, tako v konvencionalnih oblikah delovanja kot tudi proti hibridnim grožnjam. Uporaba ključnih vojaških zmogljivosti Slovenske vojske bo predvsem usmerjena v odzivne sile Nata ali EU ter za sodelovanje v mednarodnih operacijah in misijah.

Izvajanje nalog v zahtevnih geografskih in podnebnih pogojih, drugih kulturnih okoljih, v oddaljenih območjih delovanja ter v operacijah višje intenzivnosti bo zahtevalo zmogljivosti, ki zagotavljajo premestljivost in vzdržljivost sil za delovanje, učinkovito bojno podporo ter zaščito sil. Sodobna vojaška oprema in oborožitev Slovenske vojske bo zagotavljala ustrezno stopnjo povezljivosti z zavezniškimi državami.

Obseg in struktura Slovenske vojske se bosta prilagodila njenemu poslanstvu in nalogam ter potrebam po zmogljivostih za uresničevanje nalog v nacionalnem, zavezniškem in širšem mednarodnem okolju. Pri izgradnji zmogljivosti Slovenske vojske bo večja pozornost namenjena racionalni in bolj učinkoviti izrabi vedno bolj omejenih virov, prioritizaciji ter selektivni specializaciji.

Vojaške zmogljivosti se bodo razvijale skladno z načeli obrambnega planiranja v Natu in EU, upoštevale se bodo pridobljene nacionalne in druge izkušnje iz operacij ter principi v učinke usmerjenega pristopa k operacijam.

Nadaljnji razvoj vojaškega izobraževanja in usposabljanja, temeljnih vojaških ved ter vojaško-strokovnih in specialističnih znanj, veščin in izkušenj bo organiziran v sodelovanju z javnim izobraževalnim in raziskovalnim sistemom. V Slovenski vojski bodo z namenom ohranjanja in razvoja vojaško strokovnih in specialističnih znanj povezani operativna praksa in razvojno-raziskovalne ter izobraževalne dejavnosti. Vojaško izobraževanje in usposabljanje ter operativna praksa Slovenske vojske bosta ohranjala tesno sodelovanje s primerljivimi zmogljivostmi zaveznikov.

V sistemu vojaškega izobraževanja in usposabljanja bo ustrezna pozornost namenjena nadgradnji usposabljanja vojakov na prostovoljnem služenju vojaškega roka ter v prostovoljni pogodbeni rezervi. Skladno s pravico in pričakovanji državljanek in državljanov Republike Slovenije, da se lahko na podlagi prostovoljnosti vedno usposabljujejo za obrambo države, bo tudi v prihodnje v zadostnem obsegu zagotovljena možnost za prostovoljno služenje vojaškega roka in druge prostovoljne oblike vojaškega usposabljanja. Pri razvoju sistema vojaškega izobraževanja in usposabljanja bo upoštevana tudi možnost ponovne uvedbe vseh sestavin splošne vojaške dolžnosti in oblikovanja vojaške strateške rezerve.

Uspešnost transformacije Slovenske vojske bo pogojena tudi z dvigom organizacijske kulture, krepitvijo vojaških vrednot in profesionalne vojaške etike, zagotavljanjem načrtnega kariernega razvoja in transparentnih kariernih poti ter dejanskim uveljavljanjem celostne skrbi za pripadnike.

4. RAVEN AMBICIJ ZA DELOVANJE SLOVENSKE VOJSKE

Republika Slovenija bo svojo neodvisnost, suverenost in ozemeljsko celovitost branila z vsemi razpoložljivimi sredstvi in načini, ki so skladni z določili mednarodnega in humanitarnega prava.

Razvoj Slovenske vojske bo s ciljem večje učinkovitosti in zaradi omejenih obrambnih virov prednostno usmerjen v zagotavljanje obrambne sposobnosti Republike Slovenije v okviru sistema kolektivne obrambe in varnosti, vendar se zaradi tega ne bo odrekla ustrezni stopnji lastne obrambne sposobnosti in pripravljenosti ter razumni stopnji neodvisnosti in avtonomnosti na obrambnem in vojaškem področju.

Slovenska vojska nekaterih zmogljivosti ne bo razvijala samostojno, temveč jih bo zagotavljala v okviru zavezništva oziroma skupno na podlagi ustreznih sporazumov s posameznimi zavezniškimi oziroma partnerskimi državami.

Vzpostavljena bosta ustrezna obseg in struktura Slovenske vojske, ki bosta zagotavljala učinkovito in usklajeno delovanje na vseh ravneh poveljevanja ter učinkovito uporabo razpoložljivih zmogljivosti Slovenske vojske.

Skladno s kriteriji Nata bo delež premestljivih sil v strukturi Slovenske vojske do leta 2018 dosegel najmanj 50 %. Del teh sil Slovenske vojske bo integriran v vojaško strukturo zavezništva.

Kriteriji uporabnosti sil Nata določajo tudi zagotavljanje in ohranjanje prispevka sodelovanja v mednarodnih operacijah in misijah za daljše časovno obdobje (vzdržljivost) na ravni najmanj 10 % kopenske komponente vojsk držav članic. Dogovorjeni vzdržljivi prispevek sodelovanja Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah, v Natovih odzivnih silah, bojnih skupinah EU, rezervnih silah ter drugih oblikah zagotavljanja sil v visoki stopnji pripravljenosti bo Slovenska vojska dosegla do leta 2018.

Slovenska vojska bo izvajala združeno bojevanje rodov v okviru namensko oblikovanih zmogljivosti. V nacionalnem okviru bo sposobna oblikovati namenske taktične enote do brigadne ravni. Slovenska vojska bo oblikovala enoto bataljonske ravni, ki bo usposobljena in sposobna delovati izven Republike Slovenije za izvajanje celotnega spektra delovanj v rotaciji do enega leta. To bo doseženo z oblikovanjem najmanj štirih bojnih jeder moči pehotnega bataljona. V teh okvirih bo Slovenska vojska, poleg že vzpostavljene lahke, najkasneje do leta 2016 oblikovala tudi srednjo bataljonsko bojno skupino.

Vse sile Slovenske vojske na ozemlju Republike Slovenije bodo sposobne izvajati naloge visoke intenzivnosti v okviru vseh načinov delovanj, hkrati pa bodo premestljive sile Slovenske vojske sposobne izvajati naloge visoke intenzivnosti v zahtevnejših geografskih in klimatskih pogojih tudi izven Republike Slovenije.

Slovenska vojska bo v mednarodnih operacijah in misijah sodelovala skladno z nacionalno strategijo sodelovanja Republike Slovenije v mednarodnih operacijah in misijah. Sodelovanje bo temeljilo na načelih celostnega pristopa in enotnega nabora sil, kot tudi usmerjenega in koncentriranega vključevanja na krizna območja. Sodelovanje se bo načrtovalo s ciljem zmerne geografske razpršenosti in večje specializacije pri zagotavljanju izbranih zmogljivosti.

Slovenska vojska bo v prihodnje v nalogah stabilizacije in rekonstrukcije sposobna intenzivnejše sodelovati s skupinami za civilno-vojaško sodelovanje in civilnimi funkcionalnimi strokovnjaki.

Slovenska vojska bo v Natovih odzivnih silah in bojnih skupinah EU sodelovala z raznovrstnimi enotami, saj predstavlja tovrstno sodelovanje eno od pglavitnih orodij za transformacijo Slovenske vojske v smeri večje učinkovitosti, izboljšanja zmogljivosti, izurjenosti pripadnikov in povečanja interoperabilnosti z drugimi zaveznici tako v okviru Nata, kot tudi EU. Vzdržljivi prispevek Slovenske vojske v takojšne odzivne sile Nata bo znašal 0,8 % od skupnega obsega teh sil.

Republika Slovenija bo nacionalno obrambo zagotavljala prednostno na podlagi 5. člena Severnoatlantske pogodbe v sodelovanju z zavezniki, hkrati pa bo razvijala in zagotavljala sposobnost morebitnega sodelovanja nekaterih zmogljivosti Slovenske vojske v okviru kolektivne obrambe tudi izven ozemlja Republike Slovenije.

Določene zmogljivosti Slovenske vojske bodo vzpostavljene kot dvonamenske in bodo sposobne sodelovati v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, predvsem v primeru večjih naravnih in drugih nesreč. Med ključne zmogljivosti Slovenske vojske, ki bodo lahko sodelovale z elementi sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, sodijo predvsem helikopterske zmogljivosti, različne zmogljivosti JRKBO, logistične zmogljivosti, inženirske zmogljivosti, pomorske zmogljivosti ter zmogljivosti vojaške zdravstvene in psihološke službe.

5. DOLGOROČNI RAZVOJNI CILJI IN PRIORITETE RAZVOJA SLOVENSKE VOJSKE

Dolgoročni razvojni cilji in prioritete razvoja Slovenske vojske se nanašajo na njeno aktivno in verodostojno delovanje, selektivni in uravnotežen razvoj njenih zmogljivosti ter njeno nadaljnjo transformacijo, z namenom oblikovanja moderne in učinkovite vojaške organizacije tudi v okoliščinah omejene razpoložljivosti virov.

Dolgoročni cilj 1:

Prispevati k nacionalni varnosti Republike Slovenije z aktivnim in verodostojnim delovanjem v sistemu kolektivne obrambe in varnosti, okrepljenim delovanjem Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah ter po potrebi s sodelovanjem v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ter s podporo drugim državnim organom in organizacijam pri odzivanju na sodobne vire ogrožanja skladno z nacionalnimi interesi, sprejetimi zavezami, razpoložljivimi viri in načeli celostnega pristopa.

Prioritete:

- doseganje in vzdrževanje načrtovane ravni pripravljenosti poveljstev in enot Slovenske vojske za delovanje;
- izpolnjevanje sprejetih zavez v sistemu kolektivne obrambe in varnosti, z namenom doseganja skupnih ciljev;
- postopno povečevanje vzdržljivosti in zahtevnosti sodelovanja Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah;
- pri odzivanju na sodobne nevojaške vire ogrožanja na nacionalnem ozemlju prednostno podpirati sistem varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Dolgoročni cilj 2:

S selektivnim in uravnoteženim razvojem zmogljivosti Slovenske vojske zagotavljati njeno ustrezno pripravljenost za delovanje ter sodelovanje z ostalimi obrambnimi zmogljivostmi Republike Slovenije skladno s celotnim spektrom delovanja.

Prioritete:

- postopno preoblikovanje vojaških zmogljivosti ob načrtnem izločanju neperspektivnih;
- povečanje bojnih zmogljivosti Slovenske vojske s težiščem na oblikovanju srednje bataljonske bojne skupine;
- uravnoteženje in povečanje bistvenih operativnih zmogljivosti, ki vključujejo pravočasno razpoložljivost sil, učinkovito delovanje, učinkovit sistem poveljevanja in nadzora, učinkovito obveščevalno zagotovitev, premestljivost in premičnost, preživetje in zaščito sil ter logistično vzdržljivost;
- ohranjanje in razvoj vojaškostrokovnih, specialističnih in drugih znanj, veščin in izkušenj, ki so bistvenega pomena za obrambo države.

Dolgoročni cilj 3:

S pospešenim procesom funkcionalne profesionalizacije transformirati Slovensko vojsko v visoko profesionalno in učinkovito vojaško organizacijo, sposobno skupnega delovanja tudi v večnacionalnem vojaškem okviru, skladno s sodobnimi koncepti in doktrinami, ter v razumnem obsegu ohraniti njeno sposobnost za učinkovito izvajanje nalog izhajajočih iz doktrine oblikovanja in delovanja vojaške strateške rezerve.

Prioritete:

- vzpostavitev učinkovitejšega sistema upravljanja s kadrovskimi viri;
- izoblikovanje celovitega sistema vojaškega izobraževanja in usposabljanja v sodelovanju z javnim izobraževalnim sistemom;
- poznavanje, razvoj in uporaba sodobnih doktrin, povečanje sposobnosti skupnega delovanja;
- učinkovita strategija komuniciranja z javnostmi in sodelovanja s civilnodružbenimi organizacijami;
- dvig organizacijske in varnostne kulture v Slovenski vojski ter uveljavljanje vojaške etike.

6. OBRAMBNI VIRI

Kadrovski viri

Obseg in struktura kadrovskih virov Slovenske vojske bosta temeljila na njenih poslanstvih in nalogah, oceni varnostne ogroženosti, potrebnih zmogljivostih za uresničevanje nalog v nacionalnem in mednarodnem okviru, nacionalni ravni ambicij za delovanje Slovenske vojske ter razpoložljivosti finančnih virov.

Planirani skupni obseg Slovenske vojske bo do 10.000 pripadnikov, s ciljnim razmerjem med pripadniki stalne sestave in pripadniki prostovoljne pogodbene rezerve 4:1. Republika Slovenija si bo skladno z zmožnostmi in razpoložljivimi viri prizadevala doseči planiran obseg najkasneje do leta 2018 in ga nato ohraniti na enaki ravni tudi v dolgoročnem obdobju. Pri zagotavljanju kadrovskih virov bo osnovno vodilo popolnjevanje premestljivih zmogljivosti.

Z namenom uravnoteženega razvoja Slovenske vojske se bo postopno dosegalo ciljno razmerje 1:2:5 med častniki, podčastniki ter vojaki. Pri tem bo največ pozornosti namenjene zagotavljanju zadostnega števila vojakov. Častniški kader se bo prednostno zagotavljalo s politiko štipendiranja, manjši del pa tudi s postopnim napredovanjem iz vojaških in predvsem podčastniških dolžnosti. Poseben poudarek bo namenjen tudi izvajanju prostovoljnega služenja vojaškega roka, ki bo predstavljalo dodatno možnost za pridobivanje novih kadrov za stalno sestavo ter prostovoljno pogodbeno rezervo.

Kategorija vojaških uslužbencev se bo uporabljala izključno za zagotavljanje specialističnih kadrov pri popolnjevanju prednostnih zmogljivosti. Njihovo število se bo postopno zmanjševalo ter ne bo presegalo 6 % skupnega obsega Slovenske vojske. Civilne osebe prav tako ne bodo presegale 6 % skupnega obsega Slovenske vojske in bodo opravljale strokovno tehnične in druge naloge, za katere niso potrebna vojaška strokovna znanja in vojaška izobrazba.

Ob povečanjem obsegu zagotavljanja določenih storitev za potrebe Slovenske vojske z zunanji izvajalci, se bo pri njih zaposlil tudi del nekdanjih vojaških in civilnih kadrov iz Slovenske vojske.

Pripadniki Slovenske vojske s statusom invalida ali vrhunškega športnika ne bodo upoštevani pri izračunu kazalnikov uporabnosti sil, ker ne prispevajo k vzpostavitvi vojaških zmogljivosti, zaradi česar tudi ne bodo upoštevani pri izračunu kazalnikov uporabnosti sil.

Za doseganje in ohranjanje planiranega obsega Slovenske vojske ter upoštevajoč predvidena demografska in gospodarska gibanja, načrtovane in predvidene odhode iz Slovenske vojske ter s ciljem učinkovitejšega upravljanja s kadrovskimi viri, bo v prihodnje nadgrajen sistem pridobivanja, zadrževanja in odhoda kadrov ter sistem celostne skrbi za pripadnike Slovenske vojske. V okviru pridobivanja kadrov bo posebna pozornost namenjena njihovi ustrezni selekciji. Z namenom zagotavljanja ustreznega obsega in strukture Slovenske vojske ter kakovostnega kadra si bomo prizadevali za primerno upoštevanje specifičnosti vojaškega poklica pri urejanju delovnopravnega statusa in zagotavljanju stimulativnih materialnih pogojev, vključno s plačnim sistemom, ki bodo upoštevale tudi posebne značilnosti poklicne vojaške službe in kariere.

V skupnem obsegu Slovenske vojske se bosta povečala pomen in uporabnost prostovoljne pogodbene rezerve, kar se bo upoštevalo tudi ob spreminjanju normativnih podlag. S prostovoljno pogodbeno rezervo se bo oblikovalo enote do ravni čete ter zagotavljalo dopolnjevanje in zamenjavo stalne sestave v času njene konsolidacije, priprav in uporabe.

Z oblikovanjem prihodnje integrirane strukture Ministrstva za obrambo, ki bo zagotavljala pogoje za upravljanje, usmerjanje in nadzor ter podporo obrambnega sistema, bo izvedena tudi racionalizacija njenega skupnega obsega, hkrati pa bodo kadri iz neperspektivnih preusmerjeni na perspektivna področja.

Obseg in struktura Slovenske vojske se v določenih pogojih lahko bistveno spremenita skladno s konceptom vojaške strateške rezerve, ki v primeru izrednega poslabšanja varnostnega okolja Republike Slovenije omogoča povečanje obsega obrambnih sil v daljšem časovnem obdobju predvidoma za do 25.000 dodatnih pripadnikov, v skrajnem primeru tudi na podlagi ponovne uvedbe vseh sestavin vojaške dolžnosti. Koncept vojaške strateške rezerve izhaja iz analize lastnih in tujih izkušenj pri obrambi nacionalnega ozemlja ter vključuje kadrovske, materialne, infrastrukturne in druge evidence ter ustrezne pripravljalne in izvedbene načrte. V dveh letih po sprejemu te resolucije bo izdelana doktrina oblikovanja in delovanja vojaške strateške rezerve.

Finančni viri

Finančni viri bodo zagotovljeni skladno z realnimi zmoglostmi Republike Slovenije. Ob ugodnih gospodarskih razmerah se bodo po letu 2015 povečevali za najmanj 3 % realno letno. Ob manj ugodnih gospodarskih razmerah bo zagotovljena nominalna rast finančnih virov usklajena z makroekonomskimi kazalci.

Spreminjanje ravni obrambnih izdatkov Republike Slovenije bo dolgoročno usmerjeno v doseganje 2 % BDP, s čimer si bo Republika Slovenija prizadevala izpolnjevati politične

zaveze do zavezništva. Zaradi ekonomskih razmer in širših družbenih okoliščin bi lahko do realizacije te ambicije prišlo tudi po letu 2025.

Podrobnejšo projekcijo finančnih virov se bo izdelalo ob vsakokratni pripravi srednjeročnih obrambnih programov, kjer se bo upoštevalo doseženo raven finančnih virov, trenutne makroekonomske razmere v državi ter zgoraj navedene usmeritve.

Pri planiranju porabe finančnih virov za razvoj zmogljivosti Slovenske vojske in obrambnega sistema se bo upoštevalo vodilo, da je treba v skupnem obsegu obrambnih izdatkov zmanjševati skupni delež stroškov osebja in povečevati skupni delež operativnih stroškov ter stroškov nabav, gradenj, razvoja in raziskav. Struktura obrambnih izdatkov bo usmerjena v doseganje ugodnejšega razmerja med stroški osebja (50 %), operativnimi stroški (30 %) ter stroški nabav, gradenj, razvoja in raziskav (20 %), kar bo omogočilo bolj uravnotežen razvoj Slovenske vojske in obrambnega sistema kot celote.

7. STRUKTURA SLOVENSKE VOJSKE

Vzpostavljena bo ustreznejša struktura Slovenske vojske, ki bo omogočila učinkovitejše izvajanje njenih nalog in poslanstev, uresničevanje razvojnih ciljev, uravnotežen razvoj planiranih zmogljivosti Slovenske vojske ter gospodarnejše delovanje in racionalnejšo uporabo kadrovske in finančne virov.

Sile Slovenske vojske se glede na sposobnost premeščanja delijo na premestljive in nepremestljive sile. Tudi v prihodnje bodo organizirane glede na svojo vlogo v bojnem delovanju in sicer kot sile za bojevanje, sile za bojno podporo, sile za zagotovitev delovanja in sile za podporo poveljevanja.

Slovenska vojska bo organizirana na strateški, operativni in taktični ravni.

Najvišji vojaškostrokovni organ Ministrstva za obrambo, odgovoren za poveljevanje Slovenski vojski na strateški ravni, bo Generalštab Slovenske vojske.

Poveljstva na operativni ravni bodo odgovorna za pripravljenost in usposobljenost podrejenih poveljstev ter enot, vodenje operacij Slovenske vojske, delovanje Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah ter na ozemlju Republike Slovenije in angažiranje zmogljivosti Slovenske vojske v nalogah zaščite in reševanja. Odgovorna bodo tudi za strokovni razvoj Slovenske vojske, razvoj doktrin delovanja in operativnih postopkov ter izvajanje izobraževanja in usposabljanja v Slovenski vojski.

V okviru celovite sistemske prenove obrambnega resorja bodo ustrezno prilagojene tudi pristojnosti vodenja in poveljevanja na strateški in operativni ravni.

Na taktični ravni bodo organizirana poveljstva brigadne ali polkovne ravni, na katere bo vezano različno število enot.

Najvišja enota za izvajanje združenega bojevanja rodov v okviru nacionalne obrambe bo namensko oblikovana brigadna bojna skupina, najvišja enota predvidena za delovanje izven območja države pa bo namensko organizirana bataljonska bojna skupina.

Enote Slovenske vojske se bodo za delovanje in izvedbo določenih nalog lahko namensko oblikovale po načelu modularnosti. Osnovni gradnik zmogljivosti bo četa, razen pri specialnih silah.

8. ZMOGLJIVOSTI SLOVENSKE VOJSKE

Skladno s spremenjenim procesom obrambnega planiranja Nata in EU se bo Slovenska vojska usmerila v razvoj in vzpostavitev zmogljivosti ter s tem nadgradila preteklo prakso, ki je temeljila na razvoju sil. Razvoj zmogljivosti Slovenske vojske je usmerjen v doseganje učinkov ter bo temeljil na povezanosti ključnih elementov zmogljivosti, kot so kadri, oborožitev in oprema, infrastruktura, doktrina, organiziranost, voditeljstvo, usposabljanje in interoperabilnost.

Pomemben vpliv na razvoj zmogljivosti Slovenske vojske bodo tudi v prihodnje predstavljali obstoječi in novi paketi ciljev sil oziroma ciljev zmogljivosti Nata, ki Slovenski vojski dajejo dodaten transformacijski in razvojni zagon ter hkrati omogočajo neprekinjen proces prilagajanja spremembam v varnostnem okolju. Pri razvoju sil in zmogljivosti bo Republika Slovenija upoštevala načelo enotnega nabora sil Nata in EU.

Slovenska vojska se bo tudi v prihodnje razvijala kot kopenska vojska z elementi zračne in pomorske komponente. Razvoj bo usmerjen k razvoju premestljivih zmogljivosti s prioriteto na oblikovanju srednje bataljonske bojne skupine ter razvoju letalskih in helikopterskih zmogljivosti taktičnega zračnega transporta. Pri razvoju vseh vojaških zmogljivosti bo poseben poudarek namenjen kvalitetni zaščiti in preživetju pripadnikov.

Zmogljivosti Slovenske vojske, katerih vzpostavitev je zaradi spremenjenih razmer nerealna, bodo redefinirane oziroma bo ponovno ocenjena časovnica njihovega razvoja. Nekaterim zmogljivostim, ki niso ključne za izvajanje poslanstva in nalog Slovenske vojske v sistemu kolektivne obrambe in varnosti ter presegajo finančne, kadrovske in druge zmožnosti Republike Slovenije, se bomo odrekli ter tako sprostili vire za pospešen razvoj vitalnih zmogljivosti. Neperspektivni oborožitveni sistemi in oprema bodo izločeni postopno, pri čemer bodo nekateri do izteka življenjskega cikla lahko namenjeni vojaški strateški rezervi.

Nekatere vojaške zmogljivosti, ki presegajo zgolj nacionalne zmožnosti oziroma ambicije, bodo zagotovljene v okviru zaveznišтва ali pa na podlagi dvostranskih in večstranskih dogovorov. Izkoriščene bodo priložnosti sodelovanja v skupnih projektih razvoja zmogljivosti v okviru mednarodnih pobud skladno z nacionalnimi interesi in zmožnostmi.

Premestljive zmogljivosti Slovenske vojske bodo zagotavljale bistvene operativne zmogljivosti, ki bodo zagotavljale pravočasno razpoložljivost sil, učinkovito delovanje, učinkovit sistem poveljevanja in nadzora, učinkovito obveščevalno zagotovitev, premestljivost in premičnost, preživetje in zaščito sil ter logistično vzdržljivost. To jim bo omogočalo tako izvajanje nalog v nacionalnem prostoru, kot tudi učinkovito in vzdržljivo delovanje s potrebno zaščito sil v celotnem spektru operacij v okviru Nata in EU.

Dolgoročni razvoj rodov Slovenske vojske bo temeljil na vzpostavitvi jedra sil za bojevanje, zagotavljanju učinkovite bojne podpore in zagotovitve delovanja jedru sil za bojevanje, na zagotavljanju selektivne specializacije posameznih rodov ter na zagotavljanju določenih elementov podpore na druge bolj učinkovite načine, kot so zlasti multiplikatorji moči, večnacionalne rešitve in zunanji izvajalci.

Zmogljivosti za bojevanje

Osnovo kopenskih zmogljivost Slovenske vojske bodo predstavljale zmogljivosti za bojevanje, v okviru katerih bodo razvite pehotne zmogljivosti srednje, lahke in gorske pehote ter specialne sile.

Iz lahkih in srednjih pehotnih zmogljivosti bosta namensko oblikovani lahka in srednja bataljonska bojna skupina.

Slovenska vojska bo do izteka življenjskega cikla obstoječih oklepno-mehaniziranih oborožitvenih sistemov zadržala oklepne zmogljivosti moči okrepljene tankovske čete. Viški bodo izločeni iz strukture Slovenske vojske za potrebe vojaške strateške rezerve, ko bodo v operativno uporabo uvedena srednja kolesna oklepna vozila 8x8, opremljena s sistemi za neposredno ognjeno podporo. Oklepne zmogljivosti bodo sposobne sodelovati pri izvajanju združenega bojevanja rodov v nacionalnem okviru in zagotavljati zmogljivosti za usposabljanje pehotnih enot za sodelovanje s tanki ter protioklepno bojevanje.

V okviru pehotnih sil bodo razvite sodobne prenosne in prevozne protioklepne raketne zmogljivosti, ki bodo sposobne za učinkovito uničevanje oklepnih sredstev, utrjenih objektov in nizko letečih helikopterjev na srednjih razdaljah.

Gorska pehota bo posebej organizirana, opremljena in usposobljena za izvajanje delovanj v sredogorju in visokogorju.

Slovenska vojska bo v sklopu specialnih sil razvila zmogljivosti za izvajanje nalog specialnega izvidovanja in pridobivanja ključnih vojaških informacij s taktičnim izvidovanjem in opazovanjem ter za bojevanje proti vojaškim ciljem v globini nasprotnikovega prostora.

Zmogljivosti za bojno podporo

Razvoj zmogljivosti za bojno podporo bo temeljil na ognjeni podpori, zračni obrambi, inženirstvu, JRKBO, vojaški policiji in obveščevalno-izvidniški podpori.

V dolgoročnem obdobju bo vzpostavljena premestljiva zmogljivost posredne ognjene podpore, ki bo temeljila na samovoznih artilerijskih sistemih. Sposobna bo podpreti delovanje brigade na ozemlju Republike Slovenije, z oblikovanjem premestljivih modulov pa tudi delovanje bataljonske bojne skupine izven območja države. Po uvedbi premestljivih zmogljivosti za posredno ognjeno podporo, bodo viški nepremestljivih artilerijskih sredstev do izteka življenjskega ciklusa izločeni za potrebe strateške rezerve.

Slovenska vojska bo razvila zmogljivosti bojnega inženirstva, ki bodo sposobne podpreti in zagotoviti povečanje premičnosti in stopnje preživetja lastnih sil, onemogočati manever sil nasprotnika na nacionalnem ozemlju in pri delovanju bataljonske bojne skupine izven območja države ter sodelovati pri izvajanju nalog zaščite in reševanja. Dodatno bodo opremljene s sodobnimi samovoznimi sistemi za hitro miniranje in razminiranje ter izdelavo prehodov preko ovir.

Slovenska vojska bo v okviru zmogljivosti za zračno obrambo razvila sodobne mobilne (prevozne oziroma prenosne) raketne zmogljivosti kratkega dosega, ki bodo zagotavljale neposredno zračno obrambo ključne infrastrukture in elementov razporeditve sil Slovenske vojske. Z oblikovanjem premestljivih modulov zračne obrambe v bataljonski bojni skupini bo zagotovljena zračna obramba sil tudi v primeru delovanja izven območja države. Sistem zračne obrambe ter nadzora in kontrole slovenskega zračnega prostora bo popolnoma integriran v Natov integriran sistem zračne obrambe. Republika Slovenija ne bo vzpostavila lastnih letalskih zmogljivosti za nadzor in kontrolo slovenskega zračnega prostora, temveč bo rešitev nadzora zračnega prostora poiskala v okviru Nata.

Presežki šolskih letal bodo izločeni iz operativne uporabe.

Za bojno podporo delovanja in zaščito sil Slovenske vojske se bodo na taktični ravni, skladno s strokovnimi usmeritvami integrirane obrambne obveščevalno-varnostne strukture Ministrstva za obrambo na strateški ravni, razvijale celovite obveščevalne, protiobveščevalne in varnostne zmogljivosti za pridobivanje podatkov s pomočjo človeških virov, zmogljivosti za

pridobivanje podatkov s pomočjo sredstev za slikovno predstavitev in zmogljivosti za pridobivanje podatkov iz elektromagnetnih signalov. Z namenom zaščite sil Slovenske vojske se bo nadaljevalo z razvojem taktičnih zmogljivosti elektronskega odvracanja in bojevanja.

Slovenska vojska bo ohranjala kombinirano JRKBO zmogljivost, ki bo sposobna izvajati detekcijo in identifikacijo jedrskih, radioloških, kemijskih in bioloških snovi ter dekontaminacijo osebja, opreme in sredstev Slovenske vojske na nacionalnem ozemlju in pri delovanju izven območja države. S to zmogljivostjo bo sposobna zagotavljati tudi podporo sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ter drugim državnim organom.

Slovenska vojska bo razvila zmogljivosti za izvajanje nalog vojaške policije v nacionalni pristojnosti in nalog vojaške policije izven območja države. Zmogljivosti bodo sposobne izvajati naloge v stabilizacijski fazi mednarodnih operacij in misij izven nacionalnega ozemlja.

V okviru pomorstva se bodo razvijale zmogljivosti za površinsko delovanje, potapljaške zmogljivosti ter pomorski operativni center. Zmogljivosti bi lahko bile vključene v okvir morebitne integrirane obalne straže Republike Slovenije.

Poseben poudarek bo na razvoju zmogljivosti za zaščito pred improviziranimi eksplozivnimi sredstvi, zaščiti pred učinki orožij z usmerjenim delovanjem ter zaščiti omrežnih, računalniških in komunikacijskih sistemov pred kibernetскими napadi.

Slovenska vojska bo kot multiplikatorje bojne moči razvila zmogljivosti psihološkega delovanja, elektronskega bojevanja, civilno vojaškega sodelovanja, zbiranja in obdelave podatkov in kibernetkega bojevanja, ki bodo povečale bojno moč.

Zmogljivosti za zagotovitev delovanja

Zmogljivosti za zagotovitev delovanja bodo omogočale delovanje in ohranjanje vzdržljivosti sil Slovenske vojske v okviru nacionalnega prostora, del zmogljivosti pa bo sposoben podpreti delovanje Slovenske vojske izven države.

Razvite bodo samostojne ter organske premestljive logistične zmogljivosti, ki bodo sposobne podpirati delovanje premestljivih enot Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah. Razvoj nepremestljivih logističnih zmogljivosti za podporo Slovenske vojske na območju Republike Slovenije bo usmerjen v povečanje učinkovitosti, predvsem na podlagi racionalizacije logističnih procesov.

Vzpostavljene bodo uprave vojašnic, s čimer bo zagotovljena bolj učinkovita logistična podpora enot, ki se nahajajo v vojašnicah.

Slovenska vojska bo razvila zmogljivosti za taktični zračni transport s transportnimi helikopterji in taktičnimi transportnimi letali. Za izvajanje vertikalnega manevra bo v podpori delovanja kopenskih sil Slovenska vojska zagotovila zmogljivost za prevoz pehotne čete v enem naletu. V okviru helikopterskih zmogljivosti bo Slovenska vojska sposobna izvajati tudi naloge iskanja in reševanja, zračne medicinske evakuacije in določene naloge v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Del helikopterskih in letalskih zmogljivosti bo sposoben delovati v okviru zavezništva in v mednarodnih operacijah in misijah.

Premestljivost sil Slovenske vojske bo tudi v prihodnje temeljila na strateškem zračnem ter pomorskem transportu. Strateški zračni in pomorski transport se bo zagotavljal v okviru različnih pobud Nata in EU ter z nacionalnimi oziroma drugimi pogodbenimi izvajalci.

Letališče Cerklje ob Krki bo zagotavljalo zmogljivost osrednjega vojaškega letališča Slovenske vojske ter po potrebi nudilo del zmogljivosti podpore države gostiteljice v okviru zavezništva.

Slovenska vojska bo razvila zmogljivosti za prečiščevanje vode, ki bodo sposobne zagotoviti, hraniti in razdeljevati pitno vodo.

V premestljivih silah se bodo razvijale zmogljivosti za transport tovora in goriv, ki bodo sposobne zagotoviti transport in distribucijo goriva na vojskovališču. Vzpostavljene bodo tudi zmogljivosti za podporo konvojev, ki bodo sposobne zagotavljati nastanitev, prehrano, zdravstveno oskrbo, osebno higieno, sanitarne zmogljivosti in dopolnjevanje z gorivom enotam v premiku do ravni bataljona.

Slovenska vojska bo ohranjala premestljivo vojaško zdravstveno zmogljivost, s katero bo zagotavljala zdravstveno oskrbo do ravni Role 2LM in bo po potrebi na razpolago tudi javnemu zdravstvu.

Slovenska vojska bo v okviru inženirstva razvijala premestljivo mostovno zmogljivost, zmogljivosti za izgradnjo horizontalnih konstrukcij ter premestljivo zmogljivost za uničevanje neeksplozivnih sredstev.

Zmogljivosti za poveljevanje in kontrolo

Zmogljivosti za poveljevanje in kontrolo bodo zagotavljale podporo funkciji poveljevanja in kontrole ter načrtovanja na vseh ravneh. Podpirale bodo vodenje vojaških operacij na ozemlju Republike Slovenije, v omrežnem delovanju z zavezništvom in silami na mednarodnih operacijah in misijah ter sodelovanje pri izvajanju nalog v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Sistem poveljevanja in kontrole bo omogočal povezljivost in sodelovanje v nacionalnem in mednarodnem okolju.

Slovenska vojska bo razvila omrežne zmogljivosti, vzpostavljene na sodobnih informacijskih in komunikacijskih tehnologijah, ki bodo omogočale učinkovit sistem poveljevanja in kontrole in zagotavljale povezljivost z Natovim sistemom.

Vzpostavljena bo varna in prilagodljiva komunikacijska in informacijska omrežna infrastruktura, skladna z zahtevami Natovih zmogljivosti omrežnega delovanja.

Vzpostavljeni bodo ukrepi in zmogljivosti informacijske varnosti z namenom preprečevanja nenadzorovanega dostopa in vključevanja v omrežje.

Premestljivim zmogljivostim Slovenske vojske bodo zagotovljene govorne in podatkovne povezave v nacionalnem obrambnem omrežju, kakor tudi z Natovim komunikacijsko informacijskim sistemom, vključno s taktičnimi omrežji na območju izvajanja operacij.

Slovenska vojska bo razvila zmogljivosti, ki bodo zagotavljale združeno operativno sliko enot Slovenske vojske doma in v tujini ter neprekinjeno (24/7) skupno zavedanje o situaciji.

Zmogljivosti vojaškega izobraževanja in usposabljanja

Zmogljivosti vojaškega izobraževanja in usposabljanja bodo podpirale nadaljnji razvoj Slovenske vojske ter tako izboljševale pripravljenost za delovanje. Razvoj zmogljivosti vojaškega izobraževanja in usposabljanja bo v prihodnosti usmerjen v nadgradnjo sistema bojnega usposabljanja enot in poveljstev za potrebe delovanja v mednarodnih operacijah in misijah (razširitev in uveljavitev Centra za bojno usposabljanje) ter v razvoj sistema simulacijskih orodij v podporo bojnega taktičnega usposabljanja posameznika oziroma nižjih

taktičnih enot. Kvalitativno nadgrajene institucije vojaškega izobraževanja in usposabljanja bodo v sodelovanju z javnim izobraževalnim in raziskovalnim sistemom zagotovile nadaljnji razvoj vojaške veščine, znanj in izkušenj in s tem podprle nadaljnji razvoj vojaške prakse Slovenske vojske.

9. MODERNIZACIJA SLOVENSKE VOJSKE

Vojaška oborožitev in oprema

Modernizacija vojaške oborožitve in opreme se bo nadaljevala na način, ki bo podpiral transformacijo Slovenske vojske v visoko profesionalno in učinkovito vojaško organizacijo, sposobno odzivanja na trenutne in prihodnje varnostne izzive.

Nabavljena bo sodobna oborožitev in oprema, ki je že bila uspešno preizkušena na bojišču oziroma v mednarodnih operacijah in misijah ter zadovoljuje visoke kakovostne standarde. Pri oblikovanju zahtev, planiranju potrebnih virov ter izvedbi naročil vojaške oborožitve in opreme bodo ključna vodila zagotavljanje modularnosti, enotnost platform, večnamenskost, interoperabilnost z opremo zavezniških vojsk, transparentnost ter potencialna uporabnost pri sodelovanju Slovenske vojske v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Z namenom doseganja večje učinkovitosti in transparentnosti na področju javnega naročanja se bodo nekateri projekti nabav vojaške oborožitve in opreme izvajali preko agencije za javno naročanje, ko bo ustanovljena, hkrati pa bo del projektov modernizacije Slovenske vojske zaradi njihove specifičnosti oziroma velikega pomena za pravočasen razvoj načrtovanih vojaških zmogljivosti, tudi v prihodnje izvajalo Ministrstvo za obrambo kot obrambna oziroma zaupna naročila.

Na področju združenih projektov Nata in projektov Evropske obrambne agencije se bo Republika Slovenija omejila na izpolnjevanje že sprejetih obveznosti ter na prihodnje sodelovanje v tistih projektih, ki bodo na podlagi analize stroškov in koristi ocenjeni kot najbolj ustrezni in racionalni za razvoj zmogljivosti oziroma se bo z njimi zagotovilo dostop do skupnih zmogljivosti, ki jih Republika Slovenija zaradi omejenih virov ne more razvijati samostojno ali bi bil njihov samostojen razvoj neracionalen ali neizvedljiv.

V enote za bojevanje Slovenske vojske bodo uvedeni moderni bojni sistemi, ki bodo ob povečanju učinkovitosti zagotavljali večjo zmožnost preživetja in višjo stopnjo logistične samozadostnosti.

Po izteku življenjskega ciklusa obstoječih kolesnih oklepnih vozil 6x6 in 4x4 bo zagotovljena zamenjava s primerljivimi novimi vozili. Obstoječa kolesna oklepna vozila bodo nadgrajena s povečano zmožnostjo zaščite in sistemi za prepoznavanje in identifikacijo ciljev.

Iz Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske iz leta 2004 se nadaljuje projekt opremljanja s srednjimi kolesnimi oklepnimi vozili, pri čemer pa bo zmanjšano njihovo skupno število. Srednja kolesna oklepna vozila 8x8 bodo nabavljena v takem številu in konfiguraciji, ki bosta omogočala vzpostavitev srednje bataljonske bojne skupine z elementi bojne podpore in zagotovitve delovanja skladno s kriteriji Nata.

Nabavljena oziroma nadgrajena bodo oklepna in transportna vozila s protibalistično in protiminsko zaščito, sodobno opremo za zaščito operaterjev, odkrivanje, zaščito in uničevanje konvencionalnih, radioloških, kemičnih in bioloških neeksplozivnih ubojnih sredstev. Premestljivim enotam bo zagotovljena potrebna logistična oprema za vzdrževanje vojaške oborožitve in opreme ter delovanje v zahtevnih geografskih in klimatskih pogojih.

Nabavljeni in uvedeni bodo sistemi za odkrivanje in hitro odstranjevanje oziroma nevtralizacijo različnih vrst eksplozivnih sredstev, improviziranih eksplozivnih teles in orožij za zaščito območij.

Za izvajanje nalog v urbanem okolju bodo nabavljeni in uvedeni sodobni izvidniško-opazovalni sistemi z in brez posadke, pri čemer bodo vozila oborožena s sistemi za neposredno in posredno ognjeno podporo.

Uvedeni bodo prenosni sistemi za začasno onesposobitev oziroma nevtralizacijo oseb, vozil, opreme in infrastrukturnih objektov (neubojna bojna sredstva), kar bo omogočalo doseganje učinkov brez nepotrebnih žrtev in dodatne škode.

Za učinkovito posredno ognjeno podporo Slovenske vojske bodo uvedeni novi avtomatski minometni in premestljivi samovozni artilerijski sistemi z vodenimi izstrelki, ki bodo vključeni v digitalizirane in mrežno povezane sisteme za upravljanje z ognjem.

Zračna plovila bodo posodobljena s sistemi za samozaščito, del helikopterskih zmogljivosti bo nadgrajen z opremo za medicinsko evakuacijo. Iz Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske iz leta 2004 se nadaljuje projekt zagotovitve taktičnih transportnih letal, ki bodo pridobljena s ciljem izboljšanja premestljivosti Slovenske vojske. Z namenom učinkovitega poveljevanja in kontrole v zračnem prostoru bo v vsa plovila v uporabo prednostno uveden sistem za prepoznavanje lastnih in zavezniških plovil v realnem času.

Obstoječi sistem za nadzor in kontrolo zračnega prostora bo posodobljen z radarji dolgega dosega in opremo, ki bo interoperabilna z novim sistemom v Natu.

Uvedeni bodo novi napredni premestljivi sistemi zračne obrambe kratkega dosega, ki bodo sposobni delovati proti celotnemu spektru ciljev v zračnem prostoru.

Nabavljeni in uvedeni bodo sodobni senzorski in drugi sistemi za zbiranje podatkov, kot so brezpilotna letala, različni kopenski senzorji, daljinsko vodena vozila ter oprema za zbiranje in združevanje podatkov.

Slovenska vojska bo za zagotavljanje zmogljivosti omrežnega delovanja s stalnim posodabljanjem omrežne in informacijske infrastrukture ter integracijo komunikacijskih in informacijskih sistemov s senzorskimi in oborožitvenimi sistemi zagotovila učinkovitejši in varnejši sistem poveljevanja in kontrole ter povezljivost s sistemi zaveznic in drugimi udeleženci v mednarodnih operacijah in misijah.

Pomemben segment modernizacije vojaške oborožitve in opreme predstavlja tudi nadgradnja in posodobitev sistema rednega in celovitega vzdrževanja vse vojaške oborožitve in opreme.

Sredstva, ki bodo izločena iz aktivne uporabe, bo Ministrstvo za obrambo do izteka njihovega življenjskega cikla v potrebnem obsegu ohranjalo za morebitno povečanje obsega in strukture Slovenske vojske skladno s konceptom vojaške strateške rezerve.

Infrastruktura

Načrtovanje, gradnja in rekonstrukcija infrastrukture bodo prednostno usmerjeni v zagotovitev pogojev za delovanje, usposabljanje, urjenje in izobraževanje ter v ohranjanje in izboljšanje namestitvenih kapacitet Slovenske vojske v skladu s potrebami poklicne vojaške organizacije.

Na področju nepremičnin bo racionalizirano in zmanjšano njihovo skupno število, s čimer se bo prilagodilo novemu obsegu ter racionalnejši strukturi Slovenske vojske. Del nepremičnin, ki so v upravljanju Ministrstva za obrambo, bo prenesen v javni sklad za nepremičnine, ko bo ustanovljen, s čimer pa se ne sme zmanjšati pripravljenost zmogljivosti Slovenske vojske ter pogojev za vzpostavitev vojaške strateške rezerve. Nepremičnine, ki predstavljajo objekte in okoliše objektov posebnega pomena ter nepremičnine za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami bodo dolgoročno ostale v upravljanju Ministrstva za obrambo. Ministrstvo za obrambo bo dolgoročno ohranilo tudi nepremičnine, ki bodo podpirale koncept vojaške strateške rezerve, načrt podpore države gostiteljice ter nepremičnine, ki predstavljajo rezervne nastanitvene zmogljivosti. Prednost pri začasni uporabi teh nepremičnin bodo imele organizacije, ki delujejo v javnem interesu na področju obrambe ter sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Na področju logistične infrastrukture se bo težilo k zmanjševanju števila skladišč materialnih sredstev in k izgradnji centralnega logističnega centra. V skladiščih streliva in minsko eksplozivnih sredstev se bo posodabljalo obstoječa skladišča, predvsem na področju zagotavljanja mikroklima, nadzora in varovanja.

Področje vzdrževanja bo prioriteto usmerjeno v sistemsko vzdrževanje infrastrukture, opreme in naprav za tehnično varovanje vojaških objektov, v nadgradnjo telekomunikacijskega in optičnega omrežja ter v posodobitev infrastrukture.

Pri načrtovanju, gradnji in rekonstrukcijah infrastrukture obrambnega sistema Republike Slovenije bodo uporabljene možnosti sovlaganj iz okvira Natovih varnostno investicijskih programov oziroma skupnih logističnih zmogljivosti zlasti s sosednjimi državami.

Razvoj in raziskave

Učinkovito delovanje Slovenske vojske in obrambnega sistema bo odvisno tudi od dosežkov na znanstveno-raziskovalnem področju in področju tehnološkega razvoja. Področje lastnega ali skupnega razvoja in raziskav v okviru mednarodnih projektov bo usmerjeno v razvoj prioriteten zmogljivosti ter popolnjevanje manjkajočih zmogljivosti, ki jih ne bi mogli zagotoviti na druge načine (npr. nabava na trgu). Razvoj in raziskave bodo usmerjene tudi v podporo nacionalnim razvojnim in tehnološkim subjektom. Razvoj in raziskave na obrambno-vojaškem področju se bodo izvajale v sodelovanju s civilnimi znanstveno-raziskovalnimi organizacijami ter razvojnimi podjetji, kakor tudi v okviru Nata in EU.

Prednostno bodo izvedeni izbrani tehnološki projekti višje stopnje zrelosti. Z namenom doseganja dolgoročne racionalne modernizacije Slovenske vojske bodo ustrezno financirane raziskave in razvoj pripadajočih podpornih tehnologij. V okviru oblikovanja projektov razvoja in raziskav bo vzpostavljen sistem spremljanja razvoja in razpoložljivosti novih tehnologij, ki bo omogočal poznavanje stanja na za slovenski obrambni sistem relevantnih področjih.

Skupni delež finančnih sredstev, namenjenih za raziskave in razvoj, bo v obdobju do leta 2025 zagotovljen na letni ravni do 2,5 % obrambnih izdatkov, kar je primerljivo z ostalimi državami članicami Nata in EU.

10. ZAGOTAVLJANJE POGOJEV ZA USTREZEN RAZVOJ IN DELOVANJE SLOVENSKE VOJSKE

Slovenska vojska je ključni del obrambnega sistema Republike Slovenije ter nosilka razvoja vojaških zmogljivosti in vojaške obrambe. Za učinkovit razvoj in delovanje potrebuje aktivno podporo:

- (1) celotnega obrambnega sistema,
- (2) upravno-administrativne strukture obrambnega resorja,
- (3) širšega družbenega okolja.

Obrambni sistem Republike Slovenije predstavlja celoto političnih, normativnih, nadzornih, organizacijskih, vojaških, kadrovskih, materialno-finančnih, obveščevalno-varnostnih, informacijsko-komunikacijskih, razvojno-raziskovalnih, izobraževalnih in drugih dejavnosti, ki jih organizira Republika Slovenija za učinkovito zagotavljanje obrambe.

Izvedena bo reforma upravnega dela Ministrstva za obrambo in Generalštaba Slovenske vojske tako, da bo z racionalnim in postopnim združevanjem večine procesov, funkcij in pristojnosti oblikovana integrirana upravno-administrativna struktura obrambnega resorja. Zagotavljala bo njegovo upravljanje (obrambna politika in krizno upravljanje), usmerjanje in nadzor (kontroling, inšpekcijski nadzor in notranja revizija) ter podporo (obveščevalno-varnostna zagotovitev, komunikacijsko-informacijska zagotovitev, raziskave in razvoj, opremljanje, upravljanje z infrastrukturo, finance, računovodstvo, kadri, standardizacija in kodifikacija, splošne zadeve ter druge podporne funkcije). V tej integrirani strukturi bodo oblikovane zaokrožene organizacijske enote z mešano civilno-vojaško kadrovsko strukturo. Generalštab Slovenske vojske bo v prihodnje opravljal funkcijo poveljevanja na strateški ravni ter strateške vojaškostrokovne funkcije in naloge, ki jih ne bo zagotavljala integrirana struktura Ministrstva za obrambo. Integrirana struktura Ministrstva za obrambo bo v smiselnem oziroma potrebnem obsegu zagotavljala tudi določene upravno-administrativne funkcije za Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje ter Inšpektorat Republike Slovenije za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Z integrirano civilno-vojaško strukturo ministrstva bosta odpravljeni procesna in organizacijska podvojenost ter povezane doslej ločene civilne in vojaške notranje organizacijske enote, ki opravljajo primerljive oziroma istovrstne funkcije in naloge. S tovrstnim smotrnim izkoriščanjem notranjih rezerv bo zagotovljeno optimalnejše uresničevanje poslanstev in nalog ter razvojnih ciljev Slovenske vojske in obrambnega sistema kot celote ter izboljšana gospodarnost delovanja in porabe kadrovskih, materialnih in finančnih virov. Tem procesom bo prilagojena tudi logistična, finančna in druga podpora sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Postopen prehod v integrirano strukturo bo utemeljen z ustreznimi normativnimi podlagami in bo potekal skladno s preoblikovanjem vodstvenih procesov na strateški ravni.

Širše družbeno okolje ima do Slovenske vojske določena pričakovanja in zahteve, ki so povezane z izvajanjem poslanstev in nalog Slovenske vojske ter njeno vlogo in položajem v družbi, hkrati pa morajo biti Slovenski vojski zagotovljeni tudi ustrezni pogoji ter podpora za njen razvoj in delovanje.

Pričakovanja in zahteve družbe do Slovenske vojske se nanašajo predvsem na to, da bo svoje poslanstvo in naloge izpolnjevala pregledno, strokovno in profesionalno, racionalno in varčno ter učinkovito.

Ustrezni pogoji in podpora družbe za razvoj in delovanje Slovenske vojske so povezani s stalnim zagotavljanjem potrebnih kadrovskih, materialnih in finančnih virov, pravočasnih in celovitih razvojnih, operativnih in normativnih podlag, aktivnega medresorskega in medinstitucionalnega sodelovanja ter zadostne politične in javne podpore.

Ključnega pomena za učinkovit razvoj in delovanje Slovenske vojske je zagotavljanje zadostnega obsega kadrovskih, materialnih in finančnih virov. Finančni načrt Ministrstva za obrambo kot sestavni del državnega proračuna Republike Slovenije ostaja glavna in ključna podlaga za financiranje Slovenske vojske, zato mora zagotavljati zanesljivo in čim bolj predvidljivo podlago za njeno stalno modernizacijo in operativno delovanje. Zagotovljene

morajo biti tudi normativne podlage, ki omogočajo uresničevanje večletnih nacionalnih in večnacionalnih projektov modernizacije in opremljanja Slovenske vojske.

Poleg zagotavljanja ustreznih virov na zmožnost izpolnjevanja poslanstev in nalog Slovenske vojske odločilno vplivajo tudi pravočasne in celovite razvojne, operativne in normativne podlage. Z usklajevanjem, dopolnjevanjem in pripravo novih podlag se bo zagotavljala skladnost razvoja in delovanja Slovenske vojske z nacionalnimi interesi in stopnjo ambicij Republike Slovenije na obrambnem in vojaškem področju, sprejetimi mednarodnimi zavezami ter razpoložljivimi viri.

Učinkovito delovanje Slovenske vojske se bo zagotavljalo s celostnim pristopom, ki z aktivnim medresorskim in medinstitucionalnim sodelovanjem omogoča skupno planiranje razvoja in delovanje civilnih in vojaških zmogljivosti v nacionalnih okvirih in v mednarodnih operacijah in misijah. Učinkovito medresorsko sodelovanje Slovenske vojske in podpora drugim državnim organom, še posebej na varnostnem področju, z zmogljivostmi, ki jih ima samo Slovenska vojska, krepijo njeno opaznost in ugled v družbi. Tudi sodelovanje, pomoč ali druga oblika podpore lokalnih skupnosti oziroma aktivnosti nevladnih in drugih organizacij pri uresničevanju javnih interesov, ki pomeni istočasno tudi uresničevanje interesov Slovenske vojske, se mora še krepiti. V okviru sodelovanja Slovenske vojske s širšim družbenim okoljem, še posebej s častniškimi, veteranskimi in drugimi nevladnimi organizacijami, ki pomenijo uresničevanje skupnih interesov na področju promocije Slovenske vojske, njenega razvoja, delovanja ali doseganja skupnih ciljev, je bistveno za krepitev družbene vloge in podpore Slovenske vojske. S tem se bo širilo zavedanje civilnega okolja o družbenem pomenu in vlogi Slovenske vojske ter krepilo sodelovanje s civilno družbo, še posebej z nevladnimi organizacijami in društvi, ki so posebnega pomena za obrambo oziroma, ki delujejo v javnem interesu.

V vseh fazah izvajanja mednarodnih operacij in misij se bo izboljševal pretok informacij ter civilno-vojaško medresorsko in medinstitucionalno sodelovanje, kar bo omogočilo boljše izkoriščanje primerjalnih nacionalnih prednosti ter doseganje večjih učinkov. To bo zahtevalo izboljšanje koordinacije ter jasno razmejevanje pristojnosti predvsem med Ministrstvom za zunanje zadeve, Ministrstvom za notranje zadeve, Ministrstvom za obrambo in drugimi vladnimi resorji.

Za učinkovit razvoj in delovanje Slovenske vojske je ključnega pomena čim širše politično soglasje ključnih političnih akterjev v državi ter izrazitejša podpora strokovne in splošne javnosti. Z namenom izboljšanja obveščanja politične, strokovne in splošne javnosti bo oblikovana celovita strategija komuniciranja, s katero se bo seznanjalo javnosti ter dosegalo širšo družbeno podporo razvoju in delovanju Slovenske vojske v nacionalnem in predvsem mednarodnem okolju.

11. KLJUČNI IZZIVI IN OCENA TVEGANJ

Spremembe mednarodnega varnostnega okolja, globalni varnostni izzivi in tehnološki napredek zahtevajo stalno prilagajanje obrambnega sistema, obrambnega resorja in Slovenske vojske. Pri uresničevanju planiranega razvoja in opremljanja Slovenske vojske so ključni izzivi predvsem:

- zagotavljanje planiranega obsega kadrovskih in finančnih virov ter njihova učinkovita uporaba;
- pravočasna vzpostavitev ključnih zmogljivosti interoperabilnih z zavezniki;
- vzpostavitev racionalnega in ustreznega obsega ter strukture Slovenske vojske in obrambnega resorja;
- doseganje in vzdrževanje načrtovane ravni pripravljenosti poveljstev in enot Slovenske vojske za delovanje;

- realizacija sprejetih ciljev sil oziroma ciljev zmogljivosti Nata;
- vzdrževanje ustrezne ravni sodelovanja Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah;
- doseganje širšega političnega soglasja v državi ter izrazitejše podpore strokovne in splošne javnosti.

Neuspešno soočanje z zgoraj navedenimi izzivi bi povečalo tveganje za nedoseganje zastavljenih dolgoročnih razvojnih ciljev in prioritet razvoja Slovenske vojske, kar bi zmanjšalo njeno sposobnost za učinkovito izpolnjevanje poslanstev in nalog.

Nedoseganje načrtovane ravni finančnih in kadrovskih virov bi povzročilo neuresničevanje vzpostavitve posameznih zmogljivosti ali njihov zamik. S tem se pojavljajo tveganja na področju zagotavljanja vojaškega vidika nacionalne varnosti, izpolnjevanja mednarodnih zavez in zagotavljanja varnosti pripadnikov Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah. Neizpolnjevanje sprejetih zavez v okviru mednarodnih organizacij bi povzročilo zmanjšanje verodostojnosti Republike Slovenije v mednarodnem okolju in slabšanje njenega varnostnega položaja.

Zamiki na področju vzpostavitve planiranih zmogljivosti oziroma vzpostavitev zmogljivosti v manjšem obsegu, bi onemogočala Slovenski vojski doseganje sprejete ravni ambicij delovanja, kar bi posledično pomenilo, da ne bi bila sposobna opravljati vseh svojih poslanstev in nalog.

Neracionalna obseg in struktura Slovenske vojske ter neustrezna raven pripravljenosti poveljstev in enot Slovenske vojske za delovanje, bi negativno vplivala na učinkovitost izpolnjevanja poslanstev in nalog. Zamude pri integraciji Slovenske vojske v vojaško strukturo Nata pa bi povzročile manjšo zmožnost in sposobnost delovanja Slovenske vojske z ostalimi zaveznicami in bi s tem lahko zmanjšale verodostojnost države.

Odsotnost širšega političnega soglasja ter podpore strokovne in splošne javnosti lahko privede do večjega družbenega odtujevanja Slovenske vojske.

12. ZAKLJUČEK

S sprejemom te resolucije v Državnem zboru Republike Slovenije preneha veljati Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske (Uradni list RS, št. 89/04).

Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 se bo izvajala s srednjeročnimi obrambnimi programi, ki jih bo sprejemala Vlada Republike Slovenije, z njimi pa bo seznanjala tudi delovno telo Državnega zbora, pristojno za obrambo. Novi srednjeročni obrambni programi se bodo praviloma izdelovali vsaki dve leti za desetletno plansko obdobje oziroma ob večjih spremembah varnostnega okolja in razpoložljivosti obrambnih virov ter spremembah planskih zavez do Nata in EU in v podobnih primerih.

Ta resolucija začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

1. Uvod

Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 je najvišji razvojno-usmerjevalni dokument namenjen Slovenski vojski in hkrati tudi dolgoročni planski dokument, ki opredeljuje dolgoročne strateške okvirje glede potrebnih obrambnih virov, večje spremembe v strukturi Slovenske vojske in prioritete na področju razvoja zmogljivosti, kar predstavlja podlago za dolgoročni razvoj in opremljanje Slovenske vojske. Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 je vez med strateško-političnimi dokumenti kot je Resolucija o strategiji nacionalne varnosti ter planskimi dokumenti kot so srednjeročnimi obrambni programi.

V okviru Strateškega pregleda obrambnega resorja 2009 je bilo ugotovljeno (Vlada RS št. 80000-3/2009/4 z dne, 19. 11. 2009), da je obstoječa Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske (Uradni list RS, št. 89/04) preveč podrobna. Na njeno neustreznost vpliva tudi dejstvo, da je bila sprejeta pred vstopom Republike Slovenije v Nato in EU, ki je vplival tudi na vključenost slovenskega obrambnega sistema v Natov proces obrambnega planiranja. Te pomanjkljivosti Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske iz leta 2004 so vplivale na vedno večjo nerealnost srednjeročnih planskih dokumentov, kar je predvsem v zadnjih letih privedlo do precejšnjega razkoraka med kadrovskimi in finančnimi plani ter dejansko doseženo stopnjo realizacije. Posledično je zaradi tega prihajalo do zamujanja pri vzpostavljanju nekaterih ključnih zmogljivosti Slovenske vojske.

Predlog nove Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 bolj realno odraža spremenjene varnostne razmere, saj je usklajen s trenutnimi in pričakovanimi varnostnimi razmerami, demografskimi trendi ter projekcijami kadrovskih in finančnih virov. Predstavlja kvalitativni preskok iz obstoječega planiranja sil v bolj celosten in širši proces planiranja zmogljivosti, ki bo povezal nacionalna planska področja in bo usklajen z novim procesom planiranja zmogljivosti v okviru Nata ter EU. Poleg tega je z namenom zagotavljanja pogojev za ustrezen razvoj in delovanje Slovenske vojske v predlogu nove resolucije izpostavljena tudi potrebna podpora celotnega obrambnega sistema, administrativne strukture obrambnega resorja in širšega družbenega okolja.

2. Umestitev Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 v sistem obrambnega planiranja

Obrambno planiranje

V letu 2005 je bil sprejet Pravilnik o planiranju v Ministrstvu za obrambo št. 017-02-15/2003-31 z dne 23. 12. 2005 in št. 017-02-15/2003-46 z dne 16. 7. 2007, s katerim je bilo na novo in celovito urejeno obrambno planiranje v Ministrstvu za obrambo, ki obsega planiranje sil, poslovno planiranje ter ocenjevanje in poročanje. Glede na pridobljene izkušnje pri uvajanju in izvajanju procesa obrambnega planiranja v dolgoročnem, srednjeročnem in kratkoročnem obdobju je bil navedeni pravilnik v juliju 2007 dopolnjen in nadgrajen predvsem na področju poročanja ter izdelave poslovnih planov.

S sprejetjem Pravilnika o planiranju v Ministrstvu za obrambo ter njegovo kasnejšo dopolnitvijo, se je proces obrambnega planiranja Republike Slovenije uskladal in uspešno harmoniziral z obrambnim planiranjem v Natu in EU. Prednost pravilnika je tudi v tem, da natančno opredeljuje časovnico izdelave posameznih planskih dokumentov ter s tem

zagotavlja tako imenovano drsno planiranje. Poleg tega na obrambno planiranje v Ministrstvu za obrambo bistveno vplivajo tudi različni strateški dokumenti Nata in EU, kot so Strateški koncept Nata, Celostne politične usmeritve Nata, Glavni cilj EU 2010 in drugi.

Časovna obdobja, ki jih zajema obrambno planiranje v Ministrstvu za obrambo so:

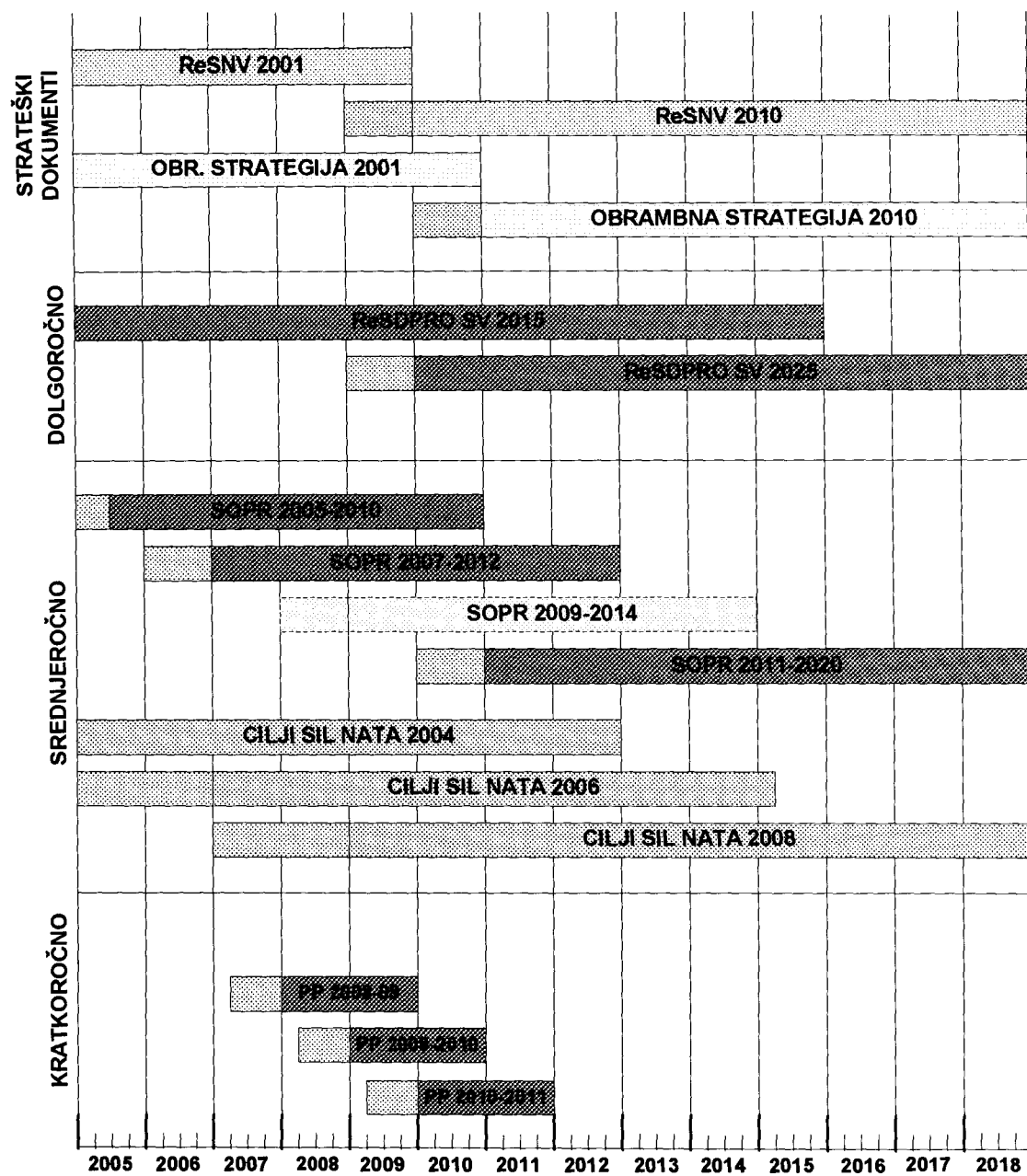
- dolgoročno, ki zajema 10 in več let (do 20 let),
- srednjeročno, ki zajema obdobje od 4 do 10 let (programiranje) in
- kratkoročno, ki zajema obdobje 2 let (poslovno planiranje in sprejemanje obrambnega proračuna).

Vzporedno z vsemi fazami obrambnega planiranja poteka tudi proces poročanja in vrednotenja realizacije veljavnih planskih dokumentov.

Hierarhija strateških in planskih dokumentov, ki nastajajo v okviru obrambnega planiranja, omogoča prenos strateških političnih odločitev s področja obrambe (sprejemajo jih Državni zbor in Vlada RS) v planske in izvedbene dokumente, ki usmerjajo razvoj in delovanje Ministrstva za obrambo. Obrambno planiranje omogočati kaskadnost in sledljivost odločitev ter usmeritev od splošnejših dokumentov na strateški ravni do podrobnejših dokumentov na izvedbeni ravni.

Z drsnim sistemom obrambnega planiranja v Ministrstvu za obrambo se zagotavlja aktualnost veljavnih planskih dokumentov, s tem da se obstoječe planske dokumente na vseh ravneh planiranja redno periodično dopolnjuje na podlagi sprememb v ključnih determinantah (varnostne spremembe v domačem in mednarodnem okolju, spremembe na področju razpoložljivosti virov, spremembe prioritet in nacionalne ravni ambicij itd.). Sistem obrambnega planiranja v Ministrstvu za obrambo je vsebinsko in terminsko povezan tudi s sistemom obrambnega planiranja v Natu in EU.

Shema 1: Drsni sistem obrambnega planiranja in hierarhija ključnih dokumentov

Krovni strateški nacionalnovarnostni dokument je Resolucija o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije. Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 nastaja hkrati s prenovo Resolucije o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 56/01). Pri tem se posebna pozornost namenja vsebinski skladnosti Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 z omenjenim dokumentom. Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 bo predstavljala tudi osnovo za srednjeročni obrambni program (potrjen mora biti najkasneje v začetku julija 2010), na podlagi katerega bo Republika Slovenija pripravila odgovor na Natov vprašalnik o zmogljivostih (NATO Capability Survey), ki mora biti posredovan Natu do konca meseca julija 2010.

Pri oblikovanju Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 je upoštevan tudi predlog Resolucije o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije. Kot najvišji razvojno-usmerjevalni dokument namenjen Slovenski vojski in hkrati kot dolgoročni planski dokument mora določiti dolgoročne strateške usmeritve glede obrambnih virov, večje spremembe v strukturi Slovenske vojske in prioritete na področju razvoja zmogljivosti. Zagotavljati mora podlago za dolgoročni razvoj in opremljanje Slovenske vojske, da bo le-ta sposobna zagotavljati zmogljivosti, ki jih Republika Slovenija potrebuje za uresničevanje svojih nacionalnih interesov na obrambnem področju.

Članstvo Republike Slovenije v Natu in EU

Republika Slovenija je leta 2004 postala polnopravna članica Nata in EU. S članstvom v Natu je Republika Slovenija vstopila v sistem kolektivne obrambe in si s tem tudi zagotovila največjo možno stopnjo nacionalne varnosti, hkrati pa je nase prevzela tudi pravičen delež bremena pri zagotavljanju kolektivne obrambe (načelo »Fair Burden Sharing«). Ta zaveza se nanaša predvsem na prispevanje v skupne proračune Nata, v razvoju in zagotavljanju deleža zmogljivosti (v obliki paketov ciljev sil oziroma ciljev zmogljivosti Nata) ter v sodelovanju v Natovih operacijah in misijah.

Republika Slovenija je takoj po vstopu v Nato sodelovala v procesu sprejemanja prvega paketa ciljev sil Nata (2004), ki je zajemal 44 ciljev sil Nata, med katerimi sta bili ključni zmogljivosti bataljonska skupina ter bataljon RKBO. Potrjeni paket ciljev sil je bil osnova za oblikovanje Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske iz leta 2004 in prvega srednjeročnega obrambnega programa 2005-2010 (Vlada RS št. 80300-1/2005/5 z dne 7. 7. 2005).

Junija 2006 je bil potrjen nov paket ciljev sil Nata 2006 za Republiko Slovenijo, ki je zajemal 54 ciljev sil ter je bil precej zahtevnejši od predhodnega. Kot ključne zmogljivosti so bile identificirane dve (srednji) bataljonski bojni skupini ter finančno in zmogljivostno precej zahteven bataljon JRKBO, ter število precej zahtevnih podpornih elementov. Na podlagi omenjenega paketa ciljev sil Nata 2006 za Republiko Slovenijo je bil sprejet Srednjeročni obrambni program 2007-2012 (Vlada RS št. 80300-1/2006/13 z dne, 30. 11. 2006)

Zadnji paket 37 ciljev sil Nata je Republika Slovenija potrdila junija 2008 in je predstavljal eno od podlag za pripravo predloga Srednjeročnega obrambnega programa 2009-2014, ki je bil umaknjen iz vladnega postopka. Ključne zmogljivosti novega paketa ciljev sil Nata sta ostali dve bataljonski bojni skupini, lahka in srednja, ter bataljon JRKBO.

Pričakujemo lahko, da bodo prihodnji paketi zmogljivosti (nadomestili bodo sedanje pakete ciljev sil Nata) vedno bolj zahtevni ter da bo njihova realizacija zahtevala večjo prioritizacijo razpoložljivih finančnih in kadrovskih virov. Pri tem je treba posebej poudariti, da paketi ciljev sil Nata niso namenjeni samo zagotavljanju zmogljivosti za potrebe zavezništva, ampak prek njih zagotavljamo kontinuiran in skladen razvoj celovitih nacionalnih obrambnih zmogljivosti

ter skladen razvoj obrambne in vojaške stroke, ki je nepogrešljiv gradnik vsake nacionalne države.

Na zasedanju obrambnih ministrov Nata junija 2008 v Bruslju je bil potrjen nov proces obrambnega planiranja v Natu, ki po novem obsega naslednje faze:

- oblikovanje političnih usmeritev;
- določanje zahtev zmogljivosti;
- razdeljevanje zahtev in določanje ciljev med članice;
- pospeševanje implementacije;
- pregledovanje rezultatov.

Ena ključnih značilnosti novega procesa obrambnega planiranja Nata je usmerjenost v razvoj zmogljivosti (CPB – Capability Based Planning), ki temelji na večji povezanosti in tesnejši koordinaciji glavnih področij obrambnega planiranja. Nato slednje po svoji metodologiji razvršča na planiranje virov (kadri in finance), planiranje sil, planiranje C3, planiranje logistike, planiranje oborožitve, civilno krizno planiranje ter jedrsko planiranje. Republika Slovenija mora svoj nacionalni sistem obrambnega planiranja v čim večji možni meri uskladiti s sistemom obrambnega planiranja v Natu, saj bo le tako lahko izpolnjevala dane politične zaveze in svoje zmogljivosti gradila v tesni povezavi in pomoči Natovih struktur.

S članstvom v EU je Republika Slovenija pričela sodelovati tudi na področju planiranja vojaških zmogljivosti EU. Države članice EU so leta 2004 sprejele Glavni cilj 2010 (HLG - Headline Goal 2010), ki opredeljuje razvoj vojaških zmogljivosti EU do leta 2010. Glavni cilj je usmerjen k izboljšanju kvalitativnih vidikov vojaških zmogljivosti in postavlja visoke zahteve na področju interoperabilnosti, premestljivosti in vzdržljivosti sil. EU naj bi bila do leta 2010 sposobna s hitro in odločno akcijo sodelovati v celotnem spektru operacij kriznega odzivanja, ter zagotoviti zmogljivosti preventivnega delovanja in izvajanja več vzporednih operacij na različnih ravneh delovanja.

Celoten proces planiranja zmogljivosti v EU temelji na Mehanizmu za razvoj zmogljivosti (CDM – Capability Development Mechanism), v katerem se usklajuje in vrednoti sile, ki jih države EU na podlagi Glavnega cilja 2010 predlagajo na konferencah za oblikovanje zmogljivosti. Decembra 2006 je bil na podlagi izkušenj planskega procesa Glavni cilj (HGL 2010) vzpostavljen Načrt razvoja zmogljivosti (CDP – Capability Development Plan). Glavni namen načrta razvoja zmogljivosti je usmerjanje držav članic pri odpravljanju identificiranih primanjkljajev zmogljivosti in zagotavljanju zmogljivosti, ki bodo omogočale uspešno izvajanje operacij v okviru evropske varnostne in obrambne politike v letu 2025 in naprej.

Načrt razvoja zmogljivosti ni obvezujoč vseevropski plan razvoja zmogljivosti, ni namenjen nadomestitvi nacionalnih obrambnih planov in programov, temveč predstavlja orodje za pomoč pri izvajanju obrambnega planiranja. V njem se upošteva prihodnje grožnje, vplive globalnih strateških dejavnikov in razvoj novih tehnologij, s tem pa podaja izhodišče za aktivnosti na področju raziskovalnih in tehnoloških projektov ter usmerja investicije. V svoji zadnji fazi pa bo načrt razvoja zmogljivosti omogočil tudi ocenjevanje in vrednotenje skupnega napredka pri razvoju zmogljivosti.

Zakoni o temeljnih razvojnih programih

Leta 1994 je bil sprejet prvi Zakon o zagotavljanju sredstev za realizacijo temeljnih razvojnih programov obrambnih sil Republike Slovenije v letih 1994-2007 (Uradni list RS, št. 13/94, 42/00 – obvezna razlaga in 97/01), s katerim se je zagotavljalo sredstva za temeljne razvojne programe na področju protiletalske in protiklepne obrambe, sistemov nadzora zračnega prostora in zvez ter obalne obrambe. V letu 2001 so bili programi razširjeni še na

opremljanje sil za posredovanje, sistem poveljevanja in kontrole, logistike in zračne obrambe. Temeljni cilj zakona je bilo omogočiti financiranje zahtevnejših večletnih obrambnih programov. Financiranje se je izvajalo s posojili. Izvajanje zakona je bilo zaključeno z iztekom leta 2007.

Z Zakonom o izvajanju temeljnih razvojnih programov Slovenske vojske v letih 2008 do 2015 (Uradni list RS, št. 114/06), se ureja izvajanje najpomembnejših temeljnih razvojnih programov v letih 2008-2015, ki so določeni z Resolucijo o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske iz leta 2004 in srednjeročnimi programi za njeno izvedbo. Ta zakon je omogočil sklepanje večletnih pogodb pri nabavah ključne oborožitve in vojaške opreme, ki sicer zaradi praviloma dvoletnih proračunov ne bi bilo možno. Spremenjen pa je bil tudi sistem financiranja teh programov tako, da se sredstva zanje zagotavljajo v rednih letnih proračunih. Sredstev, ki so z načrtom za izvajanje zakona predvidena v posameznem proračunskem letu, se ne more prenašati v naslednje proračunsko leto, kar v okoliščinah še vedno ne najbolj optimalnih nabavnih procesov vojaške oborožitve in opreme predstavlja pomembno dodatno težavo pri oblikovanju planiranih zmogljivostih.

Strateški pregled obrambnega resorja 2009

V letu 2009 je bil v Ministrstvu za obrambo izveden Strateški pregled obrambnega resorja, ki je obsegal pregled in oceno učinkovitosti ter racionalnosti obrambnega sistema in tistega dela sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki sodi v pristojnost Ministrstva za obrambo. Cilj Strateškega pregleda obrambnega resorja je bila odprava morebitnih napak in pomanjkljivosti ter določitev skupne vizije nadaljnjega razvoja, preoblikovanja in posodobitve obrambnega resorja in njegovih delovnih procesov v kratkoročnem in dolgoročnem obdobju. Strateški pregled obrambnega resorja je zajemal tudi področje obrambnega planiranja. Nekatere ključne ugotovitve in priporočila na tem področju so vključene in upoštevane pri oblikovanju Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025.

V okviru Strateškega pregleda obrambnega resorja 2009 je bilo kot rečeno, ugotovljeno, da je Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske iz leta 2004 preveč podrobna. Sprejeta je bila pred vstopom Republike Slovenije v Nato in EU ter pred vzpostavitvijo procesov obrambnega planiranja v Ministrstvu za obrambo. Poleg tega ta resolucija vključuje obdobje do leta 2015, kar pomeni, da je v neskladju s (srednjeročnim) planskim obdobjem ciljev sil Nata 2008, ki zajemajo obdobje do vključno leta 2018. Zato prihaja do praznine treh koledarskih let, ki ni zajeto v nobenem nacionalnem planskem dokumentu.

Iz ugotovitev in priporočil Strateškega pregleda obrambnega resorja 2009 izhaja, da je oblikovanje in sprejem nove Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025 eden od ključnih elementov, ki bo pripomogel k odpravi ugotovljenih pomanjkljivosti.

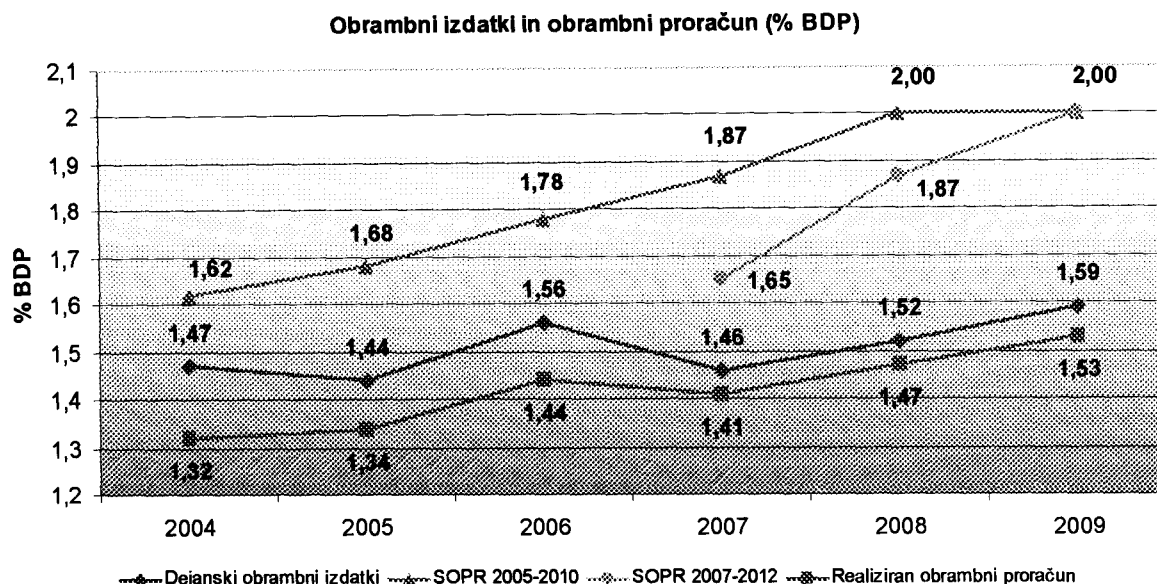
Uresničevanje Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske iz leta 2004

Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske iz leta 2004 je predvidevala, da se bodo obrambni izdatki postopno povečevali in naj bi leta 2008 dosegli raven 2 % BDP in naj bi na tej ravni ostali do leta 2015.

Dejanski obseg sredstev za obrambne izdatke je bil bistveno nižji in je znašal 1,47 % v letu 2004, 1,44 % v letu 2005, 1,56 % v letu 2006, 1,46 % v letu 2007, 1,52 % v letu 2008 ter

1,59 % v letu 2009. Zaradi precejšnjih odstopanj med planiranim obsegom BDP za obrambne izdatke in dejansko realizacijo je Srednjeročni obrambni program 2007-2012 predvidel nekoliko počasnejšo rast deleža BDP za obrambne izdatke, ki naj bi tako znašali 1,65 % BDP v letu 2007 in 1,87 % BDP v letu 2008, medtem ko naj bi bila ciljna raven 2 % dosežena v letu 2009. Zaradi navedenih odstopanj je med planiranimi in dejansko realiziranimi obrambnimi izdatki v obdobju 2004-2009 nastal znaten razkorak v skupni nominalni vrednosti približno 316 mio eurov, zaradi česar je prišlo do zamika oblikovanja in odpovedi oblikovanja nekaterih pomembnih planiranih zmogljivosti (navedene bodo v nadaljevanju).

Graf 1: Delež BDP za obrambne izdatke in obrambni proračun

Izpostaviti moramo, da se finančne vire RS namenjene za obrambo prikazuje na podlagi dveh različnih metodologij. Kategorija »obrambnih izdatkov« skladno z Nato DPQ metodologijo se prikazuje na način, da se od »obrambnega proračuna« (finančni načrt MO) odšteje sredstva sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uprava RS za zaščito in reševanje ter Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami) ter prišteje sredstva vojaških pokojnin (ZPIZ) in sredstva Urada Vlade RS za varovanje tajnih podatkov.

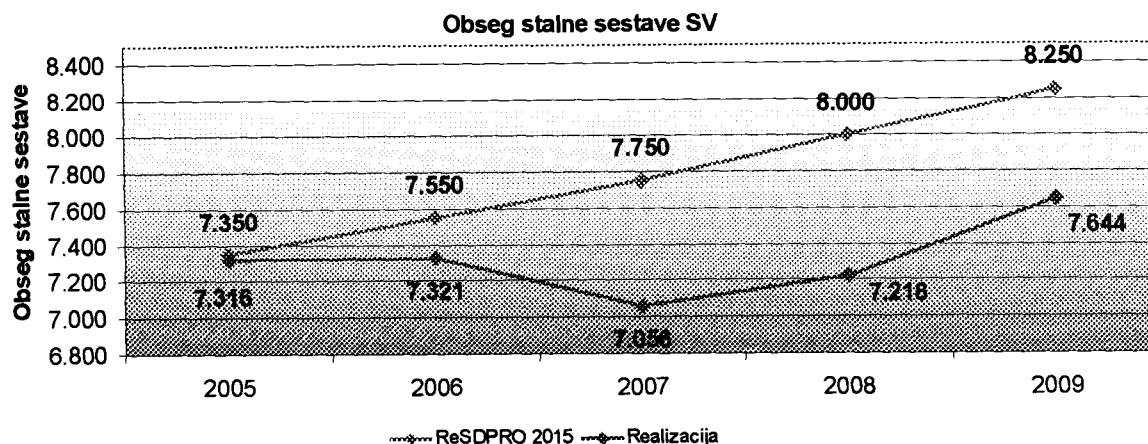
Zaradi velikega obsega finančnih sredstev namenjenih za vojaške pokojnine, ki je skoraj dvakrat večji od finančnih sredstev namenjenih za Upravo RS za zaščito in reševanje ter Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, je bil v letu 2009 ob enakem nominalnem obsegu finančnih virov delež obrambnih izdatkov (1,59 % BDP) nekoliko večji od obrambnega proračuna (1,53 % BDP). Sam delež BDP namenjen obrambi pa je še nekoliko višji tudi zaradi precejšnjega zmanjšanja BDP v letu 2009.

V skladu z Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske iz leta 2004, naj bi se obseg stalne sestave Slovenske vojske postopno povečeval iz 7.350 pripadnikov v letu 2005 do končnega obsega 8.500 pripadnikov v letu 2010, ki bi ga nato ohranjali do konca planskega obdobja. Dejanski obseg stalne sestave Slovenske vojske je bil v letih od 2005 do 2010 bistveno manjši od načrtovanega, tako da je razlika med planiranim in dejanskim stanjem ob koncu leta 2009, kljub intenzivnemu zaposlovanju, še vedno znašala več kot 600 pripadnikov.

Podobno velja tudi za obseg pogodbene rezerve, ki naj bi se povečal iz 1.500 pripadnikov v letu 2005 na 5.500 pripadnikov v letu 2010 in naj bi na tej ravni ostal do konca planskega

obdobja. V letu 2009 je tako razlika med planiranim (4.650) in dejanskim stanjem (1.710) znašala kar 2.940 pripadnikov pogodbene rezerve.

Graf 2: Obseg stalne sestave Slovenske vojske

Izmed ključnih zmogljivosti je bil tako v skladu s plani leta 2006 certificiran motorizirani bataljon, ki je bil nato nadgrajen v lahko bataljonsko bojno skupino (certificirana v letu 2009). Bataljon JRKBO ter zdravstvena enota Role-2LM sta bila certificirana konec leta 2009, pri tem pa je treba poudariti, da v sestavi bataljona JRKBO ne bo sicer prvotno planiranih težkih izvidniških vozil in voda za uničevanje neeksploziranih eksplozivnih sredstev, ki jih imajo druge primerljive zavezniške enote. Nadgradnja srednjih transportnih helikopterjev Cougar ter vzpostavitev zmogljivosti za helikoptersko medicinsko evakuacijo naj bi bila v skladu s planom zaključena do leta 2011.

Ker ni bil dosežen predviden obseg finančnih sredstev in kadrovskih zmogljivosti, je to posledično vplivalo na zamik vzpostavitve nekaterih ključnih sil oziroma enot Slovenske vojske, ki so bile predvidene z Resolucijo o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske iz leta 2004 in na njeni podlagi sprejetih srednjeročnih obrambnih programih. Tako bo prišlo do zamika pri vzpostavitvi srednje bataljonske bojne skupine (planirane 2012, vzpostavljena bo v letu 2016), pri nakupu taktičnega transportnega letala (planirano 2009 in 2011, zamik v leto 2014) in pri vzpostavitvi zmogljivosti zračne obrambe kratkega dosega (planirano 2012, zamik v leto 2018). V prihodnje se bo prednostno razvijala srednja bataljonska bojna skupina, ki bo opremljena s srednjimi kolesnimi oklepnimi vozili 8x8.

3. Obrazložitev predloga

V uvodu (1. poglavje) Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do 2025 je opisana umestitev in pomen resolucije v obrambnem sistemu Republike Slovenije.

V predlogu Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do 2025 (2. poglavje) je upoštevano novo mednarodno okolje in opredeljene grožnje, ki to okolje zaznamujejo. Ugotavlja se, da spremenjeni in novi viri ogrožanja narekujejo in zahtevajo tudi evolucijo obrambnega sistema, če želimo, da ta še naprej kredibilno opravlja svoje naloge. To je tudi temelj nove vizije razvoja Slovenske vojske.

V viziji razvoja Slovenske vojske (3. poglavje) je dan poudarek takemu razvoju Slovenske vojske, ki bo omogočal njeno skupno delovanje v večnacionalnem vojaškem okviru tako v konvencionalnih oblikah delovanja kot tudi proti hibridnim grožnjam. Obenem pa bo

zagotavljal celosten pristop pri soočanju z vojaškimi in drugimi varnostnimi izzivi v okviru kolektivne obrambe ter skupne varnostne in obrambne politike EU.

V okviru ravni ambicij za delovanje Slovenske vojske (4. poglavje) bo s ciljem večje učinkovitosti in zaradi omejenih obrambnih virov razvoj zmogljivosti Slovenske vojske prednostno usmerjen v zagotavljanje obrambne sposobnosti Republike Slovenije v okviru sistema kolektivne obrambe in varnosti kljub temu, da bo Republika Slovenija svojo neodvisnost, suverenost in ozemeljsko celovitost branila z vsemi razpoložljivimi sredstvi in načini, ki so skladni z določili mednarodnega in humanitarnega prava. Predvideno je, da bodo določene zmogljivosti Slovenske vojske vzpostavljene kot dvonamenske in zato sposobne tudi za delovanje v nacionalnem sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Stremi se k cilju, da bo v strukturi Slovenske vojske delež premestljivih sil skladno s kriteriji Nata do leta 2018 dosegel najmanj 50 %. Kriteriji uporabnosti sil Nata določajo tudi zagotavljanje in ohranjanje prispevka sodelovanja v mednarodnih operacijah in misijah za daljše časovno obdobje (vzdržljivost) na ravni najmanj 10 % kopenske komponente vojsk držav članic. Ta cilj bo Slovenska vojska dosegla do leta 2018. Slovenska vojska bo oblikovala enoto bataljonske ravni, ki bo usposobljena in sposobna delovati izven države za izvajanje celotnega spektra delovanj v rotaciji do enega leta. To bo doseženo z oblikovanjem najmanj štirih bojnih jeder moči pehotnega bataljona.

V skladu s tem Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do 2025 (5. poglavje) opredeljuje tri dolgoročne razvojne cilje in njihove prioritete, ki se nanašajo na delovanje, zmogljivosti in transformacijo Slovenske vojske.

Pri realizaciji ciljev se bodo upoštevali kadrovske in finančne viri (6. poglavje). Planirani skupni obseg Slovenske vojske bo do 10.000 pripadnikov, s ciljnimi razmerjem med pripadniki stalne sestave in pripadniki prostovoljne pogodbene rezerve 4:1 ter ciljnimi razmerjem 1:2:5 med častniki, podčastniki ter vojaki. V primerjavi z obstoječim dolgoročnim planom iz leta 2004, bo planiran obseg Slovenske vojske tako skrčen iz 14.000 na 10.000 pripadnikov. Glede na dejansko trenutno popolnjenost Slovenske vojske (približno 7.600 pripadnikov) pa se bo obseg stalne sestave Slovenske vojske postopno povečal na 8.000 pripadnikov, skrčen pa bo tudi skupno planiran obseg prostovoljne pogodbene rezerve (iz planiranih 5.500 na približno 2.000 pripadnikov).

Obseg in struktura Slovenske vojske se v določenih pogojih lahko bistveno spremenita skladno s konceptom vojaške strateške rezerve, ki v primeru izrednega poslabšanja varnostnega okolja Republike Slovenije omogoča povečanje obsega obrambnih sil skozi daljše časovno obdobje. V skrajnem primeru bi to lahko pripeljalo tudi do ponovne uvedbe vseh sestavin vojaške dolžnosti.

Finančni viri bodo zagotovljeni skladno z realnimi zmožnostmi Republike Slovenije. Ob ugodnih nacionalnih gospodarskih razmerah se bodo po letu 2015 povečevali za najmanj 3 % realno letno. Ob manj ugodnih gospodarskih razmerah bo zagotovljena nominalna rast finančnih virov, ki bo usklajena z nacionalnimi makroekonomskimi kazalci. Obrambni izdatki Republike Slovenije bodo dolgoročno usmerjeni v doseganje 2 % BDP, kar predstavlja prizadevanje k izpolnitvi politične zaveze do Nata. Poleg tega se dopušča možnost, da bi zaradi zahtevnih ekonomskih razmer in širših družbenih okoliščin do realizacije te ambicije prišlo šele po letu 2025. Prizadevali si bomo doseči ugodnejšo strukturo obrambnih izdatkov, v kateri bodo predstavljali stroški osebja 50 %, operativni stroški 30 % ter stroški nabav, gradenj, razvoja in raziskav 20 %.

Predlog Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do 2025 opredeljuje tudi strukturo sil Slovenske vojske (7. poglavje), ki se glede na sposobnost premeščanja delijo na premestljive in nepremestljive sile, glede na vlogo v

bojnem delovanju pa na sile za bojevanje, sile za bojno podporo, sile za zagotovitev delovanja in sile za podporo poveljevanja.

Slovenska vojska bo organizirana na strateški, operativni in taktični ravni. Najvišji vojaškostrokovni organ Ministrstva za obrambo, odgovoren za poveljevanje Slovenski vojski na strateški ravni, bo Generalštab. Po vzpostavitvi popolnoma integrirane civilno-vojaške strukture upravljanja, usmerjanja in nadzora ter podpore delovanja obrambnega resorja bo Generalštab Slovenske vojske opravljal tiste strateške vojaškostrokovne funkcije in naloge, ki jih ne bo zagotavljala integrirana struktura.

Poveljstva na operativni ravni bodo odgovorna za pripravljenost in usposobljenost podrejenih poveljstev ter enot, vodenje operacij Slovenske vojske, delovanje Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah ter na ozemlju Republike Slovenije in delovanje zmogljivosti Slovenske vojske v nalogah zaščite in reševanja.

Na taktični ravni bodo organizirana poveljstva brigadne ali polkovne ravni, na katere bo vezano različno število enot. Najvišja enota za izvajanje združenega bojevanja rodov v okviru nacionalne obrambe bo namensko oblikovana brigadna bojna skupina. Najvišja enota predvidena za delovanje izven območja države pa bo namensko organizirana bataljonska bojna skupina.

Z racionalnim združevanjem večine procesov, funkcij in pristojnosti sedanjega Generalštaba Slovenske vojske in upravnega dela Ministrstva za obrambo, bo oblikovana popolnoma integrirana struktura, ki bo zagotavljala pogoje za upravljanje, usmerjanje in nadzor ter podporo obrambnega resorja. V njej bodo za vsako od ključnih področij oblikovane zaokrožene organizacijske enote z mešano civilno-vojaško kadrovsko strukturo. Pri tem bo zagotovljeno tudi izvajanje logistične, finančne in druge podpore za delovanje varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki je v pristojnosti Ministrstva za obrambo.

Skladno s spremenjenim procesom obrambnega planiranja Nata in EU se bo Slovenska vojska usmerila v razvoj in vzpostavitev zmogljivosti (8. poglavje) ter s tem nadgradila preteklo prakso, ki je temeljila na razvoju sil.

Osnovo kopenskih zmogljivosti Slovenske vojske bodo predstavljale zmogljivosti za bojevanje, v okviru katerih bodo razvite pehotne zmogljivosti srednje, lahke in gorske pehote ter specialne sile. Razvoj zmogljivosti za bojno podporo bo temeljil na ognjeni podpori, zračni obrambi, inženirstvu, JRKBO, vojaški policiji in obveščevalno-izvidniški podpori. Zmogljivosti za zagotovitev delovanja bodo omogočale delovanje in ohranjanje vzdržljivosti sil Slovenske vojske v okviru nacionalnega prostora in izven območja države. Zmogljivosti poveljevanja in kontrole bodo zagotavljale podporo funkciji poveljevanja, izvedbe in kontrole ter načrtovanja na vseh ravneh. Zmogljivosti vojaškega izobraževanja in usposabljanja bodo podpirale nadaljnji razvoj Slovenske vojske ter tako izboljševale pripravljenost za delovanje.

Zaradi zamika nabave SKOV 8x8 Slovenska vojska ne bo mogla razviti srednje bataljonske bojne skupine do leta 2012 in s tem izpolniti cilja sil Nata. Sprememba skupnega števila ter konfiguracije vozil ob zagotovitvi potrebnih finančnih sredstev omogoča izpolnitev cilja sil Nata do leta 2016.

Nekatere vojaške zmogljivosti, ki presegajo zgolj nacionalne zmožnosti oziroma ambicije, bodo zagotovljene v okviru zaveznitva ali pa na podlagi dvostranskih in večstranskih dogovorov. V to skupino lahko umestimo zmogljivosti strateškega zračnega transporta (Salis in SAC C-17), zmogljivost za nadzor bojišča iz zraka (AGS) ter nadzor in kontrolo zračnega prostora Republike Slovenije (NATINADS in Air Policing).

Nekaterim zmogljivostim, ki niso ključne za izvajanje poslanstva in nalog Slovenske vojske v sistemu kolektivne obrambe in varnosti ter presegajo finančne, kadrovske in druge zmožnosti Republike Slovenije, se bomo odrekli ter tako sprostili vire za pospešen razvoj vitalnih zmogljivosti (presežki tankov in šolskih letal).

Modernizacija (9. poglavje) bo potekala na treh področjih. Prvo področje je vojaška oborožitev in oprema, kjer bo pri delu teh upoštevana možnost večnamenske uporabe, predvsem za izvajanje določenih nalog v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Drugo področje je planiranje, gradnja in rekonstrukcija infrastrukture, pri kateri bo ključno zagotoviti pogoje za delovanje, usposabljanje, urjenje in izobraževanje ter ohranjanje in izboljšanje namestitvenih kapacitet Slovenske vojske. Tretje področje modernizacije zajema razvoj in raziskave, ki bodo usmerjeni v razvoj prednostnih zmogljivosti teropolnjevanje manjkajočih zmogljivosti, ki jih ne bi mogli zagotoviti na druge načine.

Pri prihodnjih projektih modernizacije bo treba zagotoviti:

- racionalnost in skladnost projektov tako z nacionalnimi potrebami kot tudi s kriteriji in identificiranimi potrebami Nata in EU;
- realnost izvedbe projektov z vidika razpoložljivih finančnih in kadrovskih virov;
- učinkovito, pravočasno in transparentno realizacijo projektov.

Modernizacija vojaške oborožitve in opreme se bo nadaljevala na način, ki bo podpiral transformacijo Slovenske vojske v visoko profesionalno in učinkovito vojaško organizacijo, sposobno odzivanja na celoten spekter možnih izzivov.

Nabavljena bo tista moderna in z drugimi zavezniškimi sistemi interoperabilna oborožitev in oprema, ki je že bila preizkušena na bojiščih in zadovoljuje visoke kakovostne standarde. Težišče bo na opremljanju tistih sil in zmogljivosti Slovenske vojske, ki bodo najbolj optimalno izpolnjevale nacionalne, Natove in EU cilje in prioritete. Pri izvajanju opremljanja bo upoštevana možnost večnamenskosti opreme in uporabnost v okviru sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Projekt nabave SKOV 8x8 se nadaljuje iz Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske iz leta 2004, vendar se spreminja njihovo število ter usklajuje z razpoložljivimi viri in načrtovanimi zmogljivostmi. Prav tako se iz prejšnje resolucije prenaša projekt taktičnih transportnih letal tako, da bo uresničevanje obeh programov po potrebi zagotovljeno na podlagi Zakona o izvajanju temeljnih razvojnih programov Slovenske vojske v letih 2008 do 2015.

Slovenska vojska je ključni del obrambnega sistema Republike Slovenije (10. poglavje) ter nosilka razvoja vojaških zmogljivosti. Za učinkovito delovanje Slovenska vojska potrebuje aktivno podporo celotnega obrambnega sistema kot tudi širšega družbenega okolja.

Za učinkovit razvoj in delovanje Slovenske vojske je ključnega pomena čim širše politično soglasje ključnih političnih akterjev v državi, izrazitejša podpora strokovne in splošne javnosti ter zagotavljanje zadostnega obsega kadrovskih, materialnih in finančnih virov.

Z racionalnim in postopnim združevanjem večine procesov, funkcij in pristojnosti v Ministrstvu za obrambo bo oblikovana integrirana upravno-administrativna struktura obrambnega resorja, ki bo zagotavljala njegovo upravljanje, usmerjanje in nadzor ter podporo. V integrirani strukturi Ministrstva za obrambo bodo za vsako od teh področij oblikovane zaokrožene organizacijske enote z mešano civilno-vojaško kadrovsko strukturo. Integrirana struktura Ministrstva za obrambo bo v smiselno obsegu zagotavljala tudi podporo Upravi RS za zaščito in reševanje in Inšpektoratu RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami. Postopen prehod v integrirano strukturo bo utemeljen z ustreznimi

normativnimi podlagami in bo potekal skladno s preoblikovanjem vodstvenih procesov na strateški ravni.

Širše družbeno okolje ima do Slovenske vojske določena pričakovanja in zahteve, ki so povezane z izvajanjem poslanstev in nalog Slovenske vojske ter njeno vlogo in položajem v družbi ter se nanašajo predvsem na to, da bo svoje poslanstvo in naloge izpolnjevala pregledno, strokovno in profesionalno, racionalno in varčno ter učinkovito. Sestavni del teh pričakovanj je tudi aktivno sodelovanje Slovenske vojske s širšim družbenim okoljem.

Učinkovito delovanje Slovenske vojske se bo zagotavljalo s celostnim pristopom, ki z aktivnim medresorskim in medinstitucionalnim sodelovanjem omogoča skupno planiranje razvoja civilnih in vojaških zmogljivosti.

V resoluciji so opredeljeni ključni izzivi in oceno tveganj (11. poglavje). Ključni izzivi so:

- zagotavljanje planiranega obsega kadrovskih in finančnih virov ter njihova učinkovita uporaba;
- pravočasna vzpostavitev ključnih z zavezniškimi državami interoperabilnih zmogljivosti;
- vzpostavitev racionalnega in glede na nacionalne potrebe in zahteve skupnega zavezniškega delovanja ustreznega obsega in strukture Slovenske vojske ter obrambnega sistema;
- vzdrževanje načrtovane ravni pripravljenosti poveljstev in enot Slovenske vojske za delovanje;
- realizacija sprejetih ciljev sil Nata;
- vzdrževanje ustrezne ravni sodelovanja Slovenske vojske v mednarodnih operacijah in misijah;
- doseganje širšega političnega soglasja v državi ter izrazitejše podpore strokovne in splošne javnosti.

Neuspešno soočanje z navedenimi izzivi, bi lahko posledično vplivalo na zmanjšanje sposobnosti za učinkovito delovanje Slovenske vojske, neuresničevanje vzpostavitve posameznih zmogljivosti ali njihov zamik ter neizpolnjevanje sprejetih zavez države v okviru mednarodnih organizacij. To bi zmanjšalo verodostojnost Republike Slovenije v mednarodnem okolju ter povzročilo nesposobnost Slovenske vojske za opravljanje njenih poslanstev in njeno družbeno odtujenost.

Z uveljavitvijo Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025, bo prenehala veljati Resolucija o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske iz leta 2004 (Uradni list RS, št. 89/04).

Resolucije o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske do leta 2025, se bo uresničevala s srednjeročnimi obrambnimi programi, ki jih bo sprejemala Vlada Republike Slovenije praviloma vsaki dve leti za desetletno plansko obdobje oziroma ob večjih spremembah varnostnega okolja, razpoložljivosti obrambnih virov ter spremembah planskih zavez do Nata in EU ter v podobnih primerih.

Priloga:

- opredelitev ključnih izrazov

Opredelitev ključnih izrazov

Bistvene operativne zmogljivosti (Essential Operational Capabilities) so tiste zmogljivosti, ki so potrebne za izvedbo celotnega spektra zavezniških nalog ter zagotavljajo svobodo delovanja. Vključujejo pravočasno razpoložljivost sil, učinkovito delovanje, učinkovit sistem poveljevanja in nadzora, učinkovito obveščevalno zagotovitev, premestljivost in premičnost, preživetje in zaščito sil ter logistično vzdržljivost.

Celoten spekter delovanja se nanaša na vse načine delovanja, kot jih opredeljuje Vojaška doktrina (2006), kjer se navaja, da so načini delovanja Slovenske vojske ofenzivno, defenzivno, specialno, stabilizacijsko, podporno, informacijsko in prehodno delovanje. Način delovanja sil določa tisto delovanje, ki prevladuje po obsegu, intenzivnosti in trajanju. Ofenzivno, defenzivno in specialno delovanje praviloma prevladujejo v vojni, stabilizacijsko, podporno in informacijsko pa predvsem pri upravljanju s konflikti in vzdrževanju miru v okviru mednarodnih operacij in misij.

Celostni pristop (Comprehensive Approach) je ključnega pomena za uspešnost sodobnih operacij, ki so v vedno večji meri civilno-vojaškega in ne zgolj vojaškega značaja. Zajema, skupno načrtovanje in pripravo, redno medsebojno koordinacijo, posvetovanje in delovanje vseh vojaških in nevojaških akterjev v izvajanju mednarodnih operacij in misij kar sledi sodobnemu pristopu kriznega upravljanja. Ključna področja celostnega pristopa so skupno planiranje in izvajanje operacij, učenje iz izkušenj, tesno sodelovanje z zunanjimi (nevojaškimi) akterji, javna diplomacija ter stabilizacija in rekonstrukcija.

Cilji sil in cilji zmogljivosti Nata (NATO Force Goals and Capability Goals) predstavljajo nabor sil in zmogljivosti, ki se jih po načelu pravične delitve bremen in razumnega izziva razdeli med posamezne članice z namenom zagotavljanja vseh sil in zmogljivosti, ki jih Nato potrebuje za doseganje politično določene ravni ambicij. S preходом na nov proces obrambnega planiranja Nata, ki bo usmerjen v razvoj zmogljivosti, bodo cilji sil postali cilji zmogljivosti.

Civilni funkcionalni strokovnjaki so osebe, ki imajo strokovna znanja in veščine z določenega civilnega funkcionalnega področja, z delovnih področij ministrstev in drugih državnih organov ter razvojnih, humanitarnih in drugih organizacij. Najpomembnejša funkcionalna področja so razvoj, organiziranost in delovanje državne in javne uprave, civilna infrastruktura, gospodarstvo in kmetijstvo, zdravje, znanost, šolstvo, kultura in družinske, socialne, humanitarne ter druge zadeve. Funkcionalni strokovnjaki se na podlagi prostovoljne prijave in s soglasjem delodajalca usposobijo po predpisanem programu Ministrstva za obrambo za napotitev in delovanje na območjih izvajanja mednarodnih operacij in misij.

Civilno-vojaško sodelovanje po Vojaški doktrini (Vlada RS št. 80000-3/2006/3 z dne, 1. 6. 2006) zajema vire in aktivnosti, ki podpirajo odnose med civilnimi in vojaškimi organi oblasti ter civilnim prebivalstvom v območju, kjer delujejo ali bodo delovale vojaške enote. Temeljni cilj civilno-vojaškega sodelovanja je vzpostavitev in ohranjanje popolnega sodelovanja civilnega prebivalstva in institucij v območju delovanja za oblikovanje takšnih civilno-vojaških razmerij, ki v čim večji meri podpirajo uresničevanje poslanstva vojaških sil. Skladno z Natovo definicijo je civilno-vojaško sodelovanje usklajevanje in sodelovanje med Natovim poveljnikom in civilnimi sodelujočimi, vključno s prebivalstvom in lokalnimi oblastmi ter mednarodnimi, vladnimi in nevladnimi organizacijami ter agencijami.

Enoten nabor sil (Single Set of Forces) je načelo, dogovorjeno med članicami Nata in EU, ki temelji na prizadevanjih članic po izogibanju podvajanja sil in zmogljivosti za potrebe obeh organizacij ter odločenosti članic, da bodo nacionalne sile in zmogljivosti članic na voljo obema organizacijama iz enotnega nabora ter da članice sil in zmogljivosti ne bodo razvijale ločeno za Nato in EU.

Hibridne grožnje predstavljajo medsebojno povezano in nepredvidljivo kombinacijo tradicionalnega in neregularnega vojskovanja, terorizma ter organiziranega kriminala, z namenom doseganja političnih ciljev.

Integrirana struktura Ministrstva za obrambo je oblika in način funkcionalne (procesne) in strukturne (organizacijske) povezanosti notranjih organizacijskih enot Ministrstva za obrambo z namenom povečanja racionalnosti in učinkovitosti delovanja.

Interoperabilnost je sposobnost sistemov, enot ali sil (zmogljivosti), da zagotavljajo storitve drugim sistemom, enotam ali silam (zmogljivostim) in sprejemajo storitve od njih, ter izmenljivost storitev, kar omogoča in zagotavlja učinkovito skupno in usklajeno delovanje.

Kibernetsko bojevanje vključuje različne oblike obrambe in napada na informacijske sisteme, ki potekajo v kibernetskem prostoru ter onemogočanje nasprotniku uporabo in dostop do teh sistemov. Za pojem kibernetska obramba se smiselno uporablja Natova definicija, ki pravi, da je kibernetska obramba uporaba varnostnih mer z namenom zaščite sestavnih elementov infrastrukture komunikacijsko informacijskih sistemov pred kibernetskimi napadi.

Konvencionalno delovanje je delovanje pri čemer se uporablja konvencionalno orožje razen tistega ki je prepovedano z mednarodnim pravom o oboroženih spopadih. Skladno z Natovim pojmovanjem je konvencionalno orožje tisto orožje, ki ni jedrsko, biološko ali kemično oziroma ni orožje za množično uničevanje.

Kolektivna obramba temelji na sporazumu med članicami pogodbe oziroma organizacije in se nanaša na odločenost glede podpore obrambi drugih članic v primeru napada nanje s strani akterjev, ki ne sodijo pod pogodbeno določeno kolektivno obrambo. Praviloma vključuje načelo nedeljivosti varnosti, po katerem se oborožen napad na eno članico obravnava kot napad na vse.

Krizno upravljanje zajema aktivnosti države na normativnem in organizacijskem področju glede uveljavljanja in zagotavljanja usklajenih postopkov, mehanizmov in ukrepov za učinkovito odzivanje na vse vire ogrožanj in varnostnih tveganj v nacionalnem okolju ter za prispevanje k obvladovanju kriz v mednarodnem okolju.

Modularnost je razumljena kot metodologija načrtovanja sil, ki omogoča in optimizira hitro prepoznavanje, oblikovanje in razvijanje zmogljivih in učinkovitih namenskih sil potrebnih za izvršitev določene naloge.

Multiplikator bojne moči (Force Multiplier) je zmogljivost, ki ne vsebuje sistemov za ognjeno delovanje, vendar z svojim delovanjem in glede na svojo velikost dosega zelo velike učinke v smislu povečanja bojne moči.

Nacionalna raven ambicij (National Level of Ambition) je kvalitativno in kvantitativno opredeljen obseg, vrsta in način delovanja sil in zmogljivosti, ki jih mora obrambni sistem Republike Slovenije zagotoviti za uspešno izvajanje vseh svojih poslanstev in nalog določenih v nacionalnih strateških dokumentih

Obrambni resor je Ministrstvo za obrambo z organi v sestavi (Generalštab Slovenske vojske, Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, Inšpektorat Republike Slovenije za obrambo, Inšpektorat Republike Slovenije za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami) in upravno-administrativni del ministrstva.

Obrambno planiranje je sistem in proces, s pomočjo katerega se pravočasno identificirajo, razvijejo in zagotavljajo zmogljivosti potrebne za izvajanje zakonsko določenih nalog Slovenske vojske. V Natu je opredeljen kot proces, ki zagotavlja, da članice zagotovijo sile ter vojaške in nevojaške zmogljivosti, ki bodo sposobne izvajati njegova poslanstva. Proces obrambnega planiranja zajema 7 glavnih planskih področij (planiranje virov, planiranje sil, planiranje C3, planiranje logistike, planiranje oborožitve, civilno-krizno planiranje in jedrsko planiranje) in 6 podpornih planskih področij (obveščevalna zagotovitev, raziskave in tehnologija, zračna obramba, upravljanje zračnega prometa, vojaško zdravstvo in standardizacija).

(Zmogljivosti) omrežnega delovanja (NEC in NNEC - NATO Network Enabled Capability) Nato opredeljuje kot zavezniško kognitivno in tehnično zmožnost povezovanja različnih komponent operativnega okolja od strateške (vključno sedež zveze Nato) do taktične ravni, s pomočjo omrežne in informacijske infrastrukture.

Organske zmogljivosti so tiste zmogljivosti, ki so sestavni del neke vojaške organizacije (formacije).

Plansko obdobje je časovno obdobje, ki ga opredeljuje posamezen planski dokument. Planska obdobja na obrambnem področju se delijo na dolgoročno (12 let in več), srednjeročno (6 let) in kratkoročno (2 leti).

Podpora države gostiteljice (Host Nation Support) predstavlja civilno in vojaško pomoč v miru, izrednih stanjih, krizah in v vojni, ki jo bo Republika Slovenija na podlagi mednarodnih sporazumov in dogovorov ter vladnega načrta izvajanja podpore države gostiteljice in drugih izvedbenih dokumentov kot država gostiteljica nudila zavezniškim silam in organizacijam, ki se bodo nahajale ali delovale na ozemlju, v notranjih morskih vodah in teritorialnem morju ali zračnem prostoru Republike Slovenije ali jih bodo prečkale.

Pravična delitev bremen (Fair Burden Sharing) je eno od ključnih načel v Natu, ki zagotavlja, da poleg uživanja koristi kolektivne varnosti in obrambe, hkrati vse članice skladno s svojimi zmožnostmi tudi prispevajo pravičen delež svojih virov, sil in zmogljivosti ter sodelovanja v operacijah za potrebe kolektivne varnosti in obrambe.

Premestljivost (Deployability) je sposobnost enote, da je premeščena znotraj ali zunaj območja zavezništva v določenem času z lastnimi, zavezniškimi ali drugimi transportnimi sredstvi po kopnem, morju ali zraku. Premestljive sile so organizirane, opremljene in usposobljene za uresničevanje svojega poslanstva samostojno ali v sestavi sil zavezništva na nacionalnem vojskovališču ter na kriznih območjih znotraj in zunaj meja zavezništva.

Premičnost (Mobility) je sposobnost enote za izvedbo premika v območje načrtovanega delovanja in izvajanje nalog v vseh vremenskih pogojih in razmerah na zemljišču. Premičnost je nujna za doseganje osredotočenja bojne moči in ima neposreden vpliv na sposobnost doseganja cilja.

Pridobljene izkušnje iz operacij ter učenje iz izkušenj je proces odprave pomanjkljivosti pri izvajanju postopkov, izboljšave vojaškega izobraževanja in usposabljanja, izboljšanja operativnih zmogljivosti ter njihove uporabe in drugih izboljšav delovanja vojske na podlagi

informacij, ki izhajajo iz analize in ocene izvedbe posamezne aktivnosti pri usposabljanju ali delovanju.

Pripravljenost (Readiness) za delovanje je raven sposobnosti enote za izvedbo bistvenih nalog, ki izhajajo iz njenega poslanstva. To je sposobnost enote, da v določenem času doseže učinek, za katerega je namenjena oziroma je bila formirana. V ožjem pomenu je pripravljenost za delovanje čas, v katerem je enota pripravljena za izvedbo svojega poslanstva.

Selektiven in uravnotežen razvoj predstavlja usmerjenost razvoja sil in zmogljivosti Slovenske vojske na prioriteta področja sil in zmogljivosti, ki so ključnega pomena za uspešno izvajanje nalog Slovenske vojske ter postopno zmanjšanje tistih sil in zmogljivosti, ki so v dolgoročnem obdobju ocenjene kot neperspektivne. Hkrati se zagotavlja, da sta v okviru celotne strukture Slovenske vojske obseg in število prioritarnih sil in zmogljivosti uravnotežena glede na poslanstva in naloge ter nacionalne potrebe.

Sile (zmogljivosti) Slovenske vojske - Glede na vlogo v bojnem delovanju se sile (zmogljivosti) Slovenske vojske delijo na sile za bojevanje, sile za bojno podporo, sile za zagotovitev delovanja in sile za podporo poveljevanja. Osnovni namen sil za bojevanje je, da z ognjeno močjo in manevrom v neposrednem spopadu porazijo sovražnika. V sile za bojevanje sodijo oklepne enote, pehotne enote in enote za specialno delovanje. Sile za bojno podporo so namenjene zagotavljanju ognjene podpore in operativne podpore silam za bojevanje. V sile za bojno podporo sodijo inženirske enote, artilerijske enote, obveščevalne in izvidniške enote, enote radiološke, kemične in biološke obrambe, enote zračne obrambe, enote za elektronsko bojevanje, mornariške enote, enote vojaške policije in letalske enote. Sile za zagotovitev delovanja so namenjene zagotavljanju možnosti za delovanje in ohranjanju vzdržljivosti sil. V sile za zagotovitev delovanja sodijo logistične enote, enote za zračni transport, letalske in mornariške baze ter zdravstvene enote.

Sodobne grožnje - Sodobne grožnje in tveganja varnosti se pojavljajo na globalni, nadnacionalni in nacionalni ravni. V sodobnem varnostnem okolju je težje razmejiti med vojaškimi in nevojaškimi grožnjami, ker so sodobne grožnje večsmerne, kompleksne in multiplikatorske. Tradicionalno so vojaške grožnje opredeljene kot grožnje državi z uporabo vojaške sile in so tiste aktivnosti, ki primarno vključujejo uporabo vojaških sil in sredstev ter ogrožajo varnost posamezne države. Zaradi neizenačenosti konvencionalnih vojaških zmogljivosti, ki jih posedujejo različni subjekti v mednarodnem varnostnem okolju, bo postala pomembna nova oblika vojaškega ogrožanja tudi t.i. hibridne grožnje. Nevojaški viri ogrožanja lahko zaradi medsebojnega multiplikativnega vplivanja in večsmerne delovanja virov ogrožanja, v skrajnem primeru privedejo tudi do vojaških groženj.

Stabilizacijsko delovanje in rekonstrukcija je koncept Nata, ki je neposredno vezan na celostni pristop in postaja ena od ključnih funkcij ustreznega kriznega upravljanja in delovanja v sodobnih operacijah. V skladu s celostnim pristopom zagotavlja vojaško podporo naporom za stabilizacijo in rekonstrukcijo v vseh fazah krize. Pri tem pojem stabilizacijske aktivnosti obsega delovanje z lokalnimi nacionalnimi ali pooblaščenimi oblastmi oziroma drugimi civilnimi strokovnjaki z namenom podpore ali vzpostavitve varnega in mirnega okolja. Rekonstrukcijski napor obsegajo zagotovitev nujno potrebne infrastrukture, osnovnih državnih storitev, preprečevanje humanitarne ogroženosti ter omogočanje lokalnemu prebivalstvu in institucijam vzpostavitev ali ponovno oživitev normalnih aktivnosti, vključno z političnimi, ekonomskimi, socialnimi, tehničnimi, pravnimi in okoljskimi.

Standardizacija je postopek razvoja enotnih konceptov, doktrin, postopkov in oblik, ki poteka v Natu, da bi dosegli in ohranili najučinkovitejše ravni kompatibilnosti, interoperabilnosti, zamenljivosti in skupnosti na področju bojnih delovanj, administracije in materialnih sredstev.

Strateški in operativni cilji - Strateška raven delovanja je najvišja raven delovanja vojaških sil. Določajo jo jasno opredeljeni nacionalni cilji in interesi ter cilji zavezništva ali koalicije, podkrepljeni z vojaškimi zmogljivostmi, ki so jih države pripravljene nameniti za doseganje teh ciljev. Uporaba sil na strateški ravni je usklajena z drugimi elementi nacionalne moči: ekonomskimi, psihološkimi, diplomatskimi in drugimi. Usklajeni strateški cilji določajo operativne cilje in način delovanja na operativni ravni. Operativna raven zagotavlja usklajenost taktičnega delovanja za doseg strateških ciljev. Slovenska vojska na tej ravni dosega strateške cilje s pripravo, organiziranjem in izvajanjem vojaških operacij v sodelovanju s silami zavezništva. Na taktični ravni je težišče na bojevanju in zmagah v bitkah. (Vojaška doktrina). Operacija je tako najkompleksnejša ter pogosto najvišja oblika bojnega delovanja, ki jo običajno izvajajo združene vojaške formacije višje sestave s katerimi se dosežejo zastavljeni operativni ali strateški cilji operacije.

Strateški politični in dolgoročni planski dokumenti so dokumenti, ki so potrjeni na najvišji politični ravni (Državni zbor RS in Vlada RS) ter usmerjajo razvoj in delovanje obrambnega resorja in obrambnega sistema za dolgo časovno obdobje. Med ključne strateške politične dokumente štejemo Resolucijo o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije in obrambno strategijo, med ključne dolgoročne planske dokumente pa Resolucijo o splošnem dolgoročnem programu razvoja in opremljanja Slovenske vojske. Poleg strateških političnih dokumentov obstajajo tudi strateški strokovni dokumenti (npr. strategija sodelovanja v mednarodnih operacijah in misijah).

Transformacija po Vojaški doktrini predstavlja prizadevanja Slovenske vojske za redefiniranje pristopov k vojskovanju, ki so nastali s premikom iz industrijskega v informacijsko obdobje, ko nesimetrične, nekonvencionalne in hibridne grožnje vedno bolj nadomeščajo predvidljive grožnje iz obdobja hladne vojne. To zahteva prenovo vojske ter zmogljivosti s katerimi ta razpolaga in njene vloge ter njeno popolno spremembo oziroma preoblikovanje. Po Natovi definiciji je transformacija kontinuiran in proaktiven proces razvoja in integracije inovativnih konceptov, doktrin in zmogljivosti z namenom izboljšave učinkovitosti in interoperabilnosti vojaških sil.

Uporabnost sil (Usability of Forces) je koncept Nata, s katerim naj bi članice zagotovile sile in zmogljivosti, ki jih zavezništvo potrebuje za izvajanje svojih poslanstev in nalog ter doseganje politično določene ravni ambicij. Uporabne sile in zmogljivosti so tiste, ki so premestljive, vzdržljive ter interoperabilne ter tako sposobne delovanja v okviru zavezniških sil oziroma kot del višjih formacij.

Usmerjeno in koncentrirano vključevanje na krizna območja predvideva usmerjeno, premišljeno in osredotočeno delovanje na kriznih območjih v okviru in pod mandatom pristojnih mednarodnih organizacij in v povezavi z zavezniškimi in drugimi partnerskimi državami.

Voditeljstvo je vplivanje na ljudi zaradi doseganja ciljev organizacije. Poveljujoči v vlogi voditelja vpliva na podrejene tako, da jim zagotavlja smisel, jih usmerja in motivira, da bi uresničili poslanstvo in naloge enote.

Vojaška obramba je obramba države z vojaškimi sredstvi in načini. Obsega celoto priprav in aktivnosti, ki jih izvajajo vojaška poveljstva in enote. Podpirajo in dopolnjujejo jo lahko ostali subjekti obrambnega in nacionalno varnostnega sistema. Obrambni sistem Republike Slovenije predstavlja celoto političnih, normativnih, organizacijskih, vojaških, kadrovskih, materialno-finančnih, obveščevalno-varnostnih, informacijsko-komunikacijskih, razvojno-raziskovalnih, izobraževalnih in drugih dejavnosti, ki jih organizira država za učinkovito zagotavljanje obrambe. Tvorijo ga Slovenska vojska kot nosilka vojaške obrambe in razvoja vojaških zmogljivosti ter nevojaški deli obrambnega sistema, ki oblikujejo in izvajajo obrambno politiko, zagotavljajo pogoje za delovanje celotnega obrambnega sistema,

zagotavljajo nevojaške zmogljivosti za podporo Slovenski vojski in zavezniškim silam ter izvajajo priprave in ukrepe za potrebe obrambe države in delovanje obrambnega sistema v kriznih razmerah.

Vojaške vrednote dajejo okvirje za delovanje in vedenje posameznikov samostojno in v skupini pripadnikov oboroženih sil. Izhajajo iz splošnih civilizacijskih vrednot, vrednot družbe in posebnosti narave delovanja vojske. Slovenska vojska razvija vojaške vrednote čast, pogum, lojalnost, tovarištvo in predanost.

Vojaško strokovna in specialistična znanja, izkušnje in veščine - Vojaško strokovno izobraževanje in usposabljanje sta procesa pridobivanja in razvijanja posebnih in funkcionalnih vojaških strokovnih in specialističnih znanj, sposobnosti in veščin za izvajanje nalog za potrebe vojaške obrambe in drugih nalog Slovenske vojske. Vojaško strokovna znanja lahko razdelimo na splošna in specialistična vojaško strokovna znanja. Splošna vojaško strokovna znanja (taktika, operatika in strategija) omogočajo razumevanje oboroženega boja. Specialistična vojaško strokovna znanja, veščine in spretnosti pa omogočajo razumevanje in delovanje v posameznih specialističnih (rodovskih) enotah. Slovenska vojska razvija sodobno organiziran, celovit in enovit sistem vojaško strokovnega izobraževanja in usposabljanja, ki je primerljiv s sistemi v zavezništvu ter povezljiv z javnim izobraževalnim sistemom. Sistem vojaškega izobraževanja in usposabljanja v Slovenski vojski določajo trije relativno samostojni podsistemi, ki zagotavljajo izvajanje procesov vojaškega izobraževanja in usposabljanja posameznikov (prvi podsistem), vojaško usposabljanje poveljstev in enot (drugi podsistem) ter vojaško raziskovalno-razvojno dejavnost (tretji podsistem). Vojaško strokovno izobraževanje in usposabljanje Slovenske vojske ni samozadostno temveč je dopolnjeno z izobraževalnimi programi javnega izobraževalnega sistema. V primerih, ko sta izobraževanje ali usposabljanje doma neracionalni ali za to ni možnosti, se posamezniki napotijo tudi v tuje vojaške izobraževalne ustanove.

V učinke usmerjen pristop k operacijam (EBAO – Effects Based Approach to Operations) je predlog Natovega koncepta skladne in vsestranske uporabe različnih zavezniških orodij, ki vključuje tudi sodelovanje z vključenimi akterji, ki niso del Nata, z namenom zagotavljanja učinkov, potrebnih za doseganje načrtovanih ciljev in posledično zelenega končnega stanja, ki ga je načrtoval Nato.

Vzdržljivost (Sustainability) je sposobnost vojaških sil ohraniti potrebno raven bojne moči toliko časa, kolikor je to potrebno za doseganje ciljev delovanja oziroma uresničitve poslanstva. Pri tem je pomembno zagotoviti kadrovske in materialno zamenljivost in vzdrževati ustrezne rotacije sil ter neprekinjenost logistične podpore.

Združeno bojevanje rodov predstavlja usklajeno in koordinirano bojno delovanje sil za bojevanje (oklepne enote, pehota in specialne sile) s silami za bojno podporo (inženirske enote, artilerijske enote, obveščevalne in izvidniške enote, enote radiološke, kemične in biološke obrambe, enote zračne obrambe, enote za elektronsko bojevanje, mornariške enote, enote vojaške policije in letalske enote) in silami za zagotovitev delovanja (logistične enote, enote za zračni transport, letalske in mornariške baze ter zdravstvene enote).

Zmogljivost (Capability) je sposobnost za delovanje z namenom doseganja zelenega učinka. V širšem pomenu je zmogljivost kompleksna kombinacija elementov in sicer doktrine, organizacije, usposabljanja, opreme, kadra, voditeljstva, infrastrukture in interoperabilnosti (DOTMPLFI).